

POLIC ZORAN: DESET LET »POLETA«

Ko smo pred desetimi leti predelali, kaj nam je na gospodarskem področju zapustila zadnja vojna, ko smo premerili svoje sile in trdno odločili, da se tudi po vojni »ne damo«, krepko zavihali rokave ter prijeli za delo povsod, kjer je bilo treba obnavljati, graditi ali na novo postavljati, si pač nihče ni mogel predstavljati kakšni bodo naši uspehi, posebno pa ne, da bodo tolikšni, kot jih danes vidimo. Industrijski giganti, osvojeni novi proizvodi, delavsko in družbeno upravljanje, razširjena zdravstvena in socialna služba, decentralizacija uprave itd., itd., vse to so velike pridobitve na gospodarskem, političnem, upravnem, zdravstvenem in še na vseh drugih področjih, kjerkoli smo z novo zavestjo in s partizanskim pogumom zastavili svoje delo. Nikjer niso izostali uspehi. Zato tudi s takim ponosom povsod proslavljamo desetletnico osvoboditve. Nismo se samo osvobodili s svojimi rokami in z našo krvjo. Z istimi rokami in s svojo silo smo svobodno tudi gospodarstvo in politično utrdili, tako da danes predstavljamo močno, svobodno, v svetu upoštevano silo, ki daje svetu velik prispevek v borbi za mir, v borbi za boljšo usodo vsega človeštva.

Kako se je v to dogajanje v zadnjih letih vključila dejavnost na telesnovzgojnem področju, predvsem kako je v tem času opravil svoje delo »Polet«?

Navada je, da se ob pomembnejših obletnicah opisujejo predvsem dobre strani, da se nizajo uspehi in po možnosti celo oproščajo napake. Mislim, da v pogledu tiska in dela sploh na področju telesne vzgoje to ne bi bilo prav.

Res, da je »Polet« opravil veliko delo, oral je ledino in jo še orje k pravilnemu vrednotenju telovadbe, k zdravemu pojmovanju športa. Večkrat se je pri tem delu nahajal na nezavidnem položaju, ker je hotel vnesti principialnost tam, kjer so prevladovale klubaške strasti, ker je hotel ravno pot, kjer se niso bili premagani lokalni interesi. Večkrat pa je tudi sam krenil po stranpoti, ki je bila sicer morda vseč športnim navijačem, ki pa ni bila v skladu s športno politiko, kakršno bi pri nas — v socialistični deželi — morali voditi. Toda za tako stranpot največkrat ni bil kriv list, temveč objektivni, predvsem pa subjektivni pogoji, v kakršnih se je in se še danes naš šport nahaja.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Poština plačana v gotovini

Polet

Leto XL. — Štev. 34. V Ljubljani, 21. avgusta 1955.

CENA IZVODU 10 DIN

Izdaja časopisno založniško podjetje »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Prešern Igor — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likozarjeva 12, uprava: Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave št. 602-»T«-84 — Telefoni: uprava 21-281 uredništvo 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din. polletna 200 din.

I. zvezna nogometna liga

Hajduk dobro brani najvišji naslov

Radnički : Velež 2:2 (1:1)

Beograd, 21. avgusta. Danes je bila v Beogradu odigrana prvenstvena nogometna tekma I. zvezne lige med Radničkim in Veležem iz Mostarja, ki se je končala neodločeno 2:2 (1:1). Gole so dali: Mujič in Zenica iz enajstmetrovke za Velež in Brinčević iz enajstmetrovke ter Petaković za Radnički.

Hajduk : Sarajevo 6:0 (1:0)

Spartak : Proleter 4:1 (2:1)

Željezničar : Vojvodina 3:1 (2:0)

Partizan : Zagreb 2:1 (1:1)

Budučnost : C. zvezda 1:3 (0:2)

Začetek državnega prvenstva v I. zvezni nogometni ligi so danes vsi ljubitelji nogometa pričakovali z največjim zanimanjem. V današnjem kolu nismo doživeli večjih presenečenj. Državni prvak Hajduk je začel s silno ofenzivo in kakor vidimo, kar dobro brani naslov državnega prvaka. V Zagrebu se je Dinamo sestel s BSK in ga porazil z 1:0. Vsekakor je to uspeh za Zagrebčane, ko vemo, da so Beogradjani za Dinamo vedno najtrši oreh. Presenečenje pa smo doživeli v Sarajevu. Domači Željezničar je po odlični igri premagal Vojvodino in s tem dokazal, da bo tudi letos treba nanj resno računati. Start Budućnosti v prvi ligi ni mogel biti uspešnejši. Crvena Zvezda je bila boljša in pobrala ves izkupiček. Presenečenje predstavljata neodločen rezultat Radnički : Velež, čeprav so skoraj vsi, v nagradnem natečaju stavili na zmago Radničkoga.

Dinamo : BSK 1:0 (1:0)

Zagreb, 21. avgusta. Danes je bila v Zagrebu na stadionu v Maksimiru prvenstvena nogometna tekma I. zvezne lige med Dinamom in BSK. Zmagali so Zagrebčani z rezultatom 1:0 (1:0). Edini gol je dosegel Benko v 30. minuti. Tekmi je prisostvovalo 18.000 gledalcev.

BSK: Radenković, Stojanović, Rastič, Kranjčič, Juričko, Djordjevič, Sijaković, Antić, Marković, Josić, Zupac.

Dinamo: Kralj, Šikič, Crnković, Režek, Horvat, Ferkovič, Perija, Conč, Lipušinovič, Čajkovski, Berko.

Dinamo je bil precej boljši v vsakem pogledu, saj bi lahko napadali z malo več pazljivosti dosegli tri ali pa celo štiri gole. Vendar je bil danes napad nečinovit in zato so številne ugodne priložnosti ostale neizkoriščene. BSK je danes pravzaprav presenetil z zelo slabo igro, kar zanj v Zagrebu ni običajno. Do zdaj so se namreč Beogradjani v Zagrebu še vedno pokazali kot dobri igralci nogometa. Pri domačih so bili v obrambi najboljši Ivica Horvat, Ferkovič in Crnković. V napadu pa vsi, razen nerazpoložena Lipušinovič. Sodil je Erlih iz Ljubljane zadovoljivo.

Mladinsko prvenstvo Slovenije v nogometu

Ljubljana zasluženo najboljša

Kladivar : Odred 2:1 (1:1)

V drugi včerajšnji tekmi so mladinci Kladivarja poskrbeli za veliko presenečenje, saj so premagali največjega favorita za osvojitve prvega mesta. Tekma je bila izredno borbeno in je v 15 minutah Odred prevladoval. V tem času je Kranjc dosegel vodilni gol za Odred, nato pa je Kladivar prevzel pobudo in v 25. minuti po Založniku izenačil. Tedaj je postal Odred razbit, igra pa vse bolj ostra. Obramba Odreda je odlično opravila svojo vlogo, tako da je vse kazalo, da bodo morali igrati podaljšek. Prav v zadnji minuti pa je Perc dosegel zmagoviti gol za Kladivarja in sodnik Logar, ki je dopustil nekoliko preveč ostro igro, je takoj za tem zaključil igro.

ODRED : BRANIK 2:1 (1:1)

V današnji tekmi sta se najprej srečala premaganca v borbi za tretje mesto. Odred je danes močno razočaral, medtem ko se je Branik izkazal za veliko borbenostjo. Vodstvo je dosegel Odred po Hanemanu, nakar je Veber izenačil, zmagoviti gol pa je dosegel Perme. V dru-

(Nadaljevanje na 10. strani)

Mladinski atletski dvoboj Hrvatska : Slovenija

Odlični rezultati v Kočevju

Kočevje, 21. avgusta. — Da je mogoče atletsko prireditelj dobro pripraviti in izvesti ne le v Celju, ampak tudi kje drugje, smo se danes prepričali v Kočevju, kjer so marljivo organizirali domačega »Partizana« danes lepo organizirali atletski dvoboj mladincev in mladink Slovenije in Hrvaške.

Dva tesna poraza Slovencev — Stamečičeva nenadkriljiva — Dobra organizacija

Ni več zadostovala za končno zmago. V obeh dvobojih so zmagali mladi atleti, oziroma atletinje Hrvaške, ki so imeli v svojih vrstah nekaj odličnih posameznikov, tako zlasti Milerja in Slabina, pri ženskah pa je bila njihova ekipa mnogo bolj homogena od slovenske, v kateri je bila Stamečičeva za več razredov boljša od vseh ostalih. Končna rezultata dvobojev: mladinci — Hrvaška : Slovenija 87:84, mladinke — Hrvaška : Slovenija 55:49.

Rezultati — 100 m: Meleš (H) 11.3, Zajc (S) 11.4, Leskovac (H) 11.5, Solarevič (S) 11.7, 200 m: Vrančič (H) 23.3, Torkar (S) 23.7, Meleš (H) 23.7, Dominko (S) 23.9, 400

(Nadaljevanje na 10. strani)

Spet so oživela nogometna igrišča. Danes so se v 1. kolu srečala sicer samo moštva I. zvezne lige, toda prav kmalu jim bodo sledile enajstostorice, ki tekmujejo v conskih, področnih in ostalih ligah

Nemci so se branili kot levi

SZ : NEMCIJA 3 : 2 (1:1)

Moskva, 21. avgusta. Že približno 1 uro pred pričetkom nogometnega srečanja med reprezentancama SZ in Nemčije je bil velik stadion Dinama v Moskvi napolnjen od zadnjega kotička. Poleg velikega števila prebivalcev Moskve, ki so se za karte za to tekmo prav dejansko borili in ki so hoteli videti zmago

svojih ljubljencev nad svetovnimi prvaki, je bilo danes v Moskvi tudi nad 1500 Nemcev, ki so prispeli s posebnimi vlaki v prestolnico Sovjetske zveze, da pomagajo svojim nogometšem. Uvodne ceremonije so se začele že pred 14. uro po našem času. Sama tekma pa se je dejansko začela šele ob pol treh. Moštvi sta se občinstvu in angleškemu sodniku Lingu predstavili v naslednjih postavah:

SZ: Jašin (Dinamo), Parkunov (CDSA), Ogonkov (Spartak), Maslennin (Spartak), Bašaškin (CDSA), Netto, Tatušin, Isajev, Paršin, Salmikov, Iljin (vsi Spartak).

Nemčija: Herkenrath (Rot-Weiss), Juskočiak (Düsseldorf), Pospopal (Hamburger SV), Eckel, Liebrich (oba 1. FC Kaiserslautern), Harpers (Sodingen), Rahm (Rot-Weiss), F. Walter (1. FC Kaiserslautern), Morlock (Nürnberg), Röhrig, Schäfer (oba Köln).

Obe moštvi sta tekmo pričeli s precejšnjo nervozno, toda kljub temu so Rusi že v 1. minuti izvedli naven napad, Tatušin je preigrail Pospopala, toda nazadnje so Nemci le rešili kot. To je bil prvi kot od skupno 19, kolikor so jih streljali Rusi, le trikrat pa so nemški igralci postavljali žogo v kot igrišča.

V prvih minutah je igra še dokaj izenačena, potem pa prevzamejo iniciativo vedno bolj Rusi, ki nevarno napadajo, toda pred golom so ali netočni pri streljanju, ali pa jim zaključek akcije v zadnjem trenutku prepreči noga ali glava Pospopala ali Liebrichta, ki rešujeta vse, mogoče in nemogoče. V 15. minuti pa so Rusi nazadnje le uspeli svojo premoč tudi številčno izraziti. Pospopal je predolgo pustil prodirati Tatušina, ki je lepo podal v sredo nepokritemu Paršinu, ki je s 7 m neubranljivo streljal v mrežo. Ruski pritisk po prvem голу ni pustil in napad se je vrstil za napadom. Prvi nevarnejši nemški strel na gol je prišel šele v 19. minuti. Nekako po 25 minutah igre je Nemcem uspelo doseči enakopravnost v polju in v tem času se tudi večkrat pojavijo pred Jašinom. Dokaj nepričakovano so dosegli iz enega takih svojih napadov tudi izenačenje. Fritz Walter je s kaksnih 20 metrov, potem ko je preigrail Ogonkova, streljal, žoga je mimo-grede oplazila nekoga ruskega igralca in mimo presenečenega vratarja našla pot v mrežo. Rusi so se hitro znašli in so prav do konca prvega dela igre poizkušali žopet doseči

(Nadaljevanje na 10. strani)

Ob naši desetletnici

Dne 16. avgusta 1945 je izšla prva številka »Poleta«, glasila takratne Zveze fizikalnih društev Slovenije. Minul terek je torej preteklo 10 let, odkar izhaja »Polet«. S tem dnevom je naš list stopil v drugo desetletje.

Ko je po uničenju okupatorja leta 1945 tudi Slovenija začela vstajati iz ruševin, je pričelo kliti novo življenje na vseh področjih — tudi na področju telesne vzgoje. Stari in neomadeževani predvojni delavci iz vseh telesnovzgojnih organizacij, ki so se zbrali v Zvezi fizikalnih društev, da bi na tem področju delali v korist ljudstva, so kaj kmalu spoznali, da je ostalim množičnim organizacijam — za uspešno rast potrebno glasilo. V naši novi družbeni ureditvi ta zaimslje ni dolgo čakala na uresničitev, saj je ljudska oblast, zlasti pa prvi predsednik slovenske vlade, tovariš Boris Kidrič, pokazala največje razumevanje za rešitev tega perečega vprašanja. Ob izdatni moralni in materialni pomoči je bilo mogoče že 16. avgusta 1945 natisniti prvo številko »Poleta«.

10 let je lahko dolga ali pa tudi kratka doba — odvisno je pač od (Nadaljevanje na 10. strani)

Ob 10-letnici lista smo med drugim prejeli naslednji čestitki:

Za 10. letno uspešno in plodno delo pri popularizaciji vseh panog telesne vzgoje, z željo, da bi istemu cilju še naprej posvetili vse sile, čestita celotnemu kolektivu »Poleta«

IZVRŠNI ODBOR »PARTIZANA«
Zveze za telesno vzgojo Slovenije

Zveza športov Slovenije čestita skupaj s člani vseh športnih organizacij kolektivu »Poleta« ob desetletnici izhajanja športnega tednika, ki je doslej pozitivno izpopolnjeval svoje naloge pri vzgoji in propagandi v športu.

Ob tem jubileju želimo, da bi bil naš »Polet« tudi v bodoče glasnik naše ideje in da bi doprinašal čim več k vzgoji zdravih, poštenih in zavernih socialističnih športnikov.

ZVEZA ŠPORTOV SLOVENIJE

POLIČ ZORAN: DESET LET »POLETA«

(Nadaljevanje s 1. strani)

Prav gotovo je dejstvo, da se je kolektiv »Poleta« v tem času pogumno boril za novo vsebino telesne vzgoje v našem delu in da je s tem svojim delom uspel premakniti mnoga stara gledanja ter je tako odprl vrata novemu pojmovanju športa pri nas. K takemu delu in k doseženim uspehom moramo vsem tovarišem iskreno čestitati. Toda res deset letom, ki so pretekla — je, da je vse to še vedno — vkljub pionirsko delo, ki čaka svojega velikega razmaha in velikih uspehov.

Principialno je danes vloga telesne vzgoje v življenju naše mladine in našega delovnega človeka jasna. Toda ni pa jasna pot za njeno uveljavljanje in ni razčiščena metoda dela in nimamo še jasnih organizacijskih oblik.

Principialno so vsi za to, da je telesna vzgoja sestavni del vzgoje sploh in da je tudi sama po sebi nedeljiva. Telovadba in šport zato nista dve nasprotji, temveč ena sama, iz splošnih potreb in splošnih pogojev izvirajoča celota. Telovadba je že, šport pa še mora biti podoben običnim potrebam, potrebam dela, zdravja in razvedrila. Danes je še vedno v mnogih primerih, na je mnogih področjih in predvsem v glavi mnogih športnih funkcionarjev in tekmovalcev najprej šport, potem dolgo nič in šele na koncu nekje kot nepotrebno, dolgočasno, nekje kot edino potrebna in koristna oblika razvedrila. In prav tako stališče je nazadnjaško, ker uveljavlja šport kot profesijo, ker goji klubštvo, šovinizem in nestrpnost v vseh stopnjah in oblikah.

Zato takega športa ne moremo sprejeti, prav tako kot ne moremo sprejeti partizanske telovadbe brez možnosti športnega udejstvovanja, torej brez tekem in vrhunskih uspehov.

Zato moramo še tem ostreje postavljati vprašanje telesne vzgoje in enotnosti vzgoje naše mladine sploh.

V tem delu, v borbi za tako gledanje ima »Polet« odločilno vlogo. Postati mora, kar mu v desetih letih ni v celoti uspelo, osrednji organ vsega telesnovzgojnega gibanja pri nas, ki bo principialno obvaroval vse slabosti, ki bo kritiziral in dajal principialne napotke za delo vsem našim organizacijam. Da bo seveda to zmogel, je potreben drugačen odnos vrhov in osnovnih organizacij z vseh področij telesnovzgojnega dela do »Poleta«. Kje so vzgojnega glavni funkcionarji naših zvez, kje profesorji naše šole, kje telovadni učitelji in funkcionarji, ki bi vsi morali imeti svoj principialni pogled na telesnovzgojno delo in o tem svojem pogledu javno razpravljati. In vendar je »Polet« prav na takih prispevkih najprej. Zato pa se v nekaterih dnevnih listih oglašajo ljudje, ki sicer trde, da niso strokovnjaki, da pa bo dobroznamenji in da je zato res, kako so proste vaje, zleti in orodna telovadba glavna ovira, da ni več mladine v telovadnih društvih.

Ob kopici zvez, organov in organizacij in s tem tudi ob kopici strokovnjakov, je seveda tako pisanje povsem nedopustno.

Lahko, da se bodo strokovnjaki v mnogih pogledih razhajali. Toda po stvarni razpravi bomo vendarle morali prihajati do zaključkov, ki odgovarjajo i našim običnim potrebam i pogojem in potrebam telesnovzgojnega dela.

V tej smeri bi moral biti pregled desetletnega dela našega lista resen opomin vsem, ki svojega dela niso tako zastavili in vsem, ki se še sploh niso počeli z mislijo, da ima šport povsem drugo vlogo v našem življenju kot pa ustvarjati najboljše uspehe v posameznih panogah in povzdigovati ljudi, ki so te uspehe dosegli, pa če tudi drugače ne žive tako, kakor zahteva naša današnja trda borba za gospodarski, politični, kulturni in zdravstveni napredek naše domovine.

Predvsem mora biti opomin zato, ker list sam ne bo mogel uspešno reševati svoje naloge, če mu ne bodo pomagali vsi, ki so za to poklicani.

V tem pogledu moramo prav gotovo ugotoviti, da bi bila bilanca

našega centralnega lista ob desetletnici dela mnogo ugodnejša, če bi že doslej užival iskreno pomoč vseh tistih, ki odgovorno sodelujejo pri oblikovanju telovadnega in športnega življenja.

Ko govorimo o delu »Poleta«, moramo prav gotovo omeniti tudi njegovo mesto v vsem našem športnem tisku. Športni tisk poudarjam predvsem zaradi tega, ker vsi dnevniki in drugi listi predvsem obravnavajo športno plat našega delovanja, pišejo o raznih tekmovanjih in ljudeh, ki so na teh tekmah sodelovali itd.

Razumljivo je, da dnevni list mora pisati predvsem o tem, ker hoče kot dober informator zabeležiti vsa važnejša dogajanja pri nas in v svetu. To seveda dnevnih listov ne bi smelo ovirati, da od časa do časa vključijo v svoje športne rubrike tudi principialna, za razne navijače morda manj zanimiva vprašanja, ki pa bodo imela polagoma prav na te navijače svoj pozitiven vpliv in bodo tako prispevala, da odstranimo negativne pojave, ki še vedno vladajo med gledalci raznih športov in ki imajo večkrat tudi negativne vzgojne in politične posledice.

Prav tako ne bi bilo odveč, če bi dnevni tisk in druga propaganda posvetila mnogo več pozornosti tistim tihim delavcem na področju telesne vzgoje, ki uspehe ustvarjajo, ki jo uče telovaditi in ji pomagajo ustvarjati pogoje za športne uspehe. Vaditelji, marljivo športni delavci in drugi funkcionarji morajo tudi dobiti svoje mesto v naši propagandi.

Toda kakor imamo v našem gospodarstvu osrednja glasila in osrednje glasilo v našem političnem delu (potreba je narekovala, da prične Socialistična zveza z izdajanjem političnega lista »Naša skupnost«, ki dajejo principialna napotila in odgovore na vprašanja občega pomena ter tako usmerjajo in olajšujejo tako konkretno dejavnost, kakor tudi ves naš tisk na teh področjih, tako mora imeti tudi telesnovzgojno področje svoje osrednje glasilo, ki bo v vseh prej navedenih problemih dajalo jasne smernice, ki bo vzpodbudnik pravilnega gledanja in uvajanja novih principov v naše delo. Dnevni tisk mora biti bolj regulator dnevnih dogodkov v športu in pomočnik pri uvajanju pravilnega gledanja na telesnovzgojno delo s tem, da v kratkih sestavkih, predvsem povezanih z neposrednimi športnimi dogodki, uveljavlja osnovna načela in v njihovem interesu tudi večkrat odpira ankete o poedinih problemih, ki so se trenutno pojavili na terenu (finančni problemi društev, vaditelji, šola in šport, telovadni prostori i. dr.).

»Polet« kot osrednje glasilo vse naše dejavnosti bi moral stalno voditi borbo za principialno razčiščenje pogledov, moral bi biti siguran vodnik vsem društvenim funkcionarjem in sploh vsem, ki hočejo kaj več vedeti o vlogi in delu telesnovzgojnih organizacij, moral bi biti močna opora vsem, ki se v dnevnem tisku ali kjerkoli drugje pečajo s propagando. Registracija športnih rezultatov bi mu smeli biti le stranska dejavnost, osnovno bi bilo principialno usmerjanje vse naše tiskovne dejavnosti. Zaradi tega bi tudi moral predstavljati kolektiv »Poleta« jedro združenja športnih novinarjev, okrog katerega bi se stalno zbirali vsi poročevalci, ki bi želeli v razpravi razčisti svoje poglede in najti najpraviše pot. Danes pa moramo ugotoviti, da niti ne živi združenje športnih novinarjev niti ni kolektiv »Poleta« jedro, okrog katerega bi se zbirali športni novinarji, ki bi iskali boljših principialnih in uspešnejših poti za uveljavljanje športa.

Tudi v tem pogledu ni osnovna krivda na kolektivu »Poleta«, temveč predvsem na tistih, ki neposredno vodijo telovadbo in športno delo.

Dokler bomo svoje težave reševali po najmanj učinkovitih poteh, tako dolgo našim osnovnim načelom ne bomo pomagali, da bi v polnem obsegu zaživela, predvsem pa ne toliko poudarjeni enotnosti. Če bi n. pr. nekdo mislil, da bo lahko nezadovoljstvo s »Poletom« likvidiral z izdajanjem novega lista na tem področju in bo takih posebnih listov organiziranih sčasoma celo več, ne eden ne drugi ne bo mogel pravilno opravljati svoje naloge. Če je nov list rodilo nezadovoljstvo s starim, potem eden ali drugi ne odgovarja interesu organizacije (tiste in takšne organizacije namreč, za katero smo se sporazumeli, da edina lahko vodi k uspehu). Če nov list ne rodi potreba organizacije kot celote, jo rodi samo potreba po razdvajanju te organizacije. Tudi to je treba napisati ob desetletnici »Poleta«, ker se večkrat pojavljajo

glasovi, kako je rešitev propagandnega problema predvsem v izdajanju še enega ali celo večih listov. Toda mi še »Poleta« nismo utrdili tako, kakor bi bilo prav. Mi po naši skupni krivdi nismo postavili »Polet« kot osnovno glasilo enotnosti. Nasprotno, to vlogo mu večkrat celo onemogočamo! Ali ne prevzamemo s tem prevelike odgovornosti pred bodočnostjo? In kdo bo to odgovornost dokončno nosil?

Nam mora biti jasno, da smo z enkrat na takšni stopnji v razvoju telesne vzgoje, ko je treba mnoge pojme jasno in dokončno razčistiti in ko je treba javnih napoliti za delo osnovnih organizacijam.

Dnevni tisk nam mora pri tem delu pomagati. Pomagati zato, ker je dolžan kot obveščevalec seznanjati svoje bralce z dogodki na vseh področjih javnega življenja. Toda pomagati predvsem tako, da tudi mi — vse od prvih funkcionarjev do poslednjega člana — sodelujemo v tem delu, bilo s poročili, pojasnili, dopisi in drugimi oblikami obveščevanja. Glavno smer propagandnega delovanja pa moramo dati s »Poletom«. Če list v prvih desetih letih svojega življenja tega ni mogel v večji meri ustvariti, potem

mu moramo pomagati, da bo to sedaj čimpreje dosegel.

Načela v telesnovzgojnem delu so danes vendarle že dovolj jasna. Mnogi jih propagirajo, mnogi jih imajo večkrat na jeziku, četudi se v praksi po njih ne ravnaajo. Zato moramo reči, da danes ni več čas, ko je treba načela ugotavljati, ko jih je treba samo propagirati, temveč da je danes vendarle treba po njih delati. Pisati pa je treba več o tem, kje, zakaj in kdo se po teh načelih ne ravna.

»Polet« prevzema odgovorno nalogo, da bo vsem svojim bralcem poročal, kako se osnovna načela izpolnjujejo, kje in zakaj se po njih ravnaajo, kje jih pa zametujejo in gredo svojo, za skupno dejavnost nezdravo pot. Prav tako mora »Polet« v zvezi z novo upravno organizacijo, z ustanavljanjem novih občin in okrajev, boriti se mora za izboljšanje materialnih pogojev dela v naših društvih, dokazati mora občinam in okrajem, da je za njih potrebnost, če skrbje za telovadne naprave, ker s tem štedijo izdatke na zdravstvenem področju in povečujejo dohodke v gospodarstvu, pisati mora o zdravstveni in gospodarski vlogi telovadbe itd., itd. To je še ogromno propagandnega dela, ki ga lahko opravi samo tisk in živa beseda. Zato moramo nuditi »Poletu« v njegovem bodočem delu mnogo več pomoči kakor doslej, z eno samo iskreno željo, da bi osnovna načela, ki smo jih zadnja leta nepre-

stano pogrešali, končno postala osnova, na kateri bodo gradila svoje delo vsa partizanska in športna društva.

Ce bo pri tem kolektiv »Poleta« sodeloval z enako vneto, kakor doslej, potem bo uspeh prav gotovo velik, prav tako, kakor je velik v teh desetih letih, če upoštevamo s kakšnimi težavami, večkrat z nerazumevanjem, pa celo nasprotovanji, so se morali v tem času boriti naši športni novinarji.

»Veste, tovariš sodnik, midva se morava boriti na lestvi, ker sva tako majhna, gledalci pa hočejo za svoj denar nekaj videti...«

Kako je bilo v prvem letu

S športnimi časopisi v preteklosti Slovenci nismo imeli posebne sreče. Vzhajali so in ugašali, puščali za seboj dolgove v tiskarnah in vendar sta izhajala v časih najhujšega klubštva Ilirija: Primorje celo dva hkrati; oba v Ljubljani in sta tudi, kakor vsi njuni predniki, klavrnno zmrznila. Ves športni tisk v ožjem smislu so pred osvoboditvijo predstavljale v glavnem le rubrike v dnevnem časopisu, kjer je bilo prostora komaj za drobna poročila.

Seveda je bila ena prvih nalog novoustanovljene Fizkulture zveze Slovenije v l. 1945, da si ustanovi lasten organ, ki bo usmerjal bodoče telesnovzgojno in športno delovanje. Spremenjeno športno pojmovanje, v katerem sta morala odpasti vsakršno klubštvo in škodljiva enostranost, je že vnaprej dajala nameravanemu listu trden okvir. Doletela me je naloga, da ta časopis, ki smo mu po dolgem pretehtanju dali ime »Polet«, postavim na noge. Kako in s čim, je bila v tistih časih udarništa moja stvar; rečeno mi je bilo le, da to znam in naj se urno zasuem, da bo izšla prva številka pred I. Fizkulturem zletom...

Tako sva s tov. Zdenom Vahtarjem, s katerim sva tvorila ves uredniški kader, pričela vleči majavi, težko naloženi voz. Treba je povedati, da sva morala vse gradivo, razen kakšnega izrednega prispevka vodilnih funkcionarjev, napisati sama. Pri tem pa uredništvo ni imelo niti lastnega prostora s pisalnimi stroji, telefonom in podobnimi sodobnimi ureditvami. Vsa ta preproščina je trajala tja do začetka l. 1946, ko so se polagoma začeli oglašati dopisniki in nekateri, poznejši stalni sodelavci.

Kljub vsem težavam pa je list redno izhajal, dobival pohvale in ukore, kajti v dobi organizacijske izgradnje je tako rekoč ustvarjal linijo, in to ob skrajno skopih navodilih. Prisostvovanje na brezkončnih sejah in sestankih je jemalo čas, vedno znova pa je nastopil usodni dan, ko je bilo treba napolniti brezdnost štirih strani, a za trdno obljubljenih prispevkov ni bilo nikjer. Iz tistih dni je tudi, vsaj v našem novinarstvu, edinstvena eskapada, da je z muko zbrano

in pripravljeno gradivo odpotovalo z raztresenim funkcionarjem nekam v Beograd in sem se znašel pred nalogo, da na novo zdikiram zapravljene članke s svojimi besedami naravnost stavcu za stavnim strojem, ker ni bilo časa, da bi jih pisal znova.

Namesto prispevkov so v uredništvo pogosto prihajala anonimna pisma, v katerih nekdanjim športnikom ni šlo v glavo, kako bi bilo mogoče socialistično teči na 100 m

Napisal BORIS REŽEK

ali igrati nogomet, ker so preprosto zamenjavali idejo in tehniko. Tako so se oglašale tudi odstavljene, bivše veličine, ki so porogljivo vpraševale, kdaj bo pričel »Polet« pisati kaj o športu... V takem križnem ognju, ko je na eni strani šlo za ostvarjanje množičnosti v splošni telesni vzgoji, na drugi pa so prodirale tednedce, ki so hotele uveljaviti vrhunski, rekorderski šport, ni bilo lahko. Organizacijske oblike so se menjavale, menjavali funkcionarji in tedanje številke »Poleta« so vereni odraz tistega stanja. Nobena nova stvar ne more teči gladko in brez motenj, zato moramo danes objektivno gledati na takratne napore, ki so položili temelj današnjim uspehom. Grmade napak, ki smo jih napravili, pa so že pozabljene, ker se je medtem šport v Sloveniji nesluteno razvil in tudi športni tisk dandanes izpolnjuje svojo pravo nalogo.

Ce se dotikam nekdanjih časov, seveda ne smem pozabiti ostalih prvih sodelavcev, ki so mi poleg tov. Zdena Vahtarja stali ob strani v posebno zadoščenje mi je, da je sedanjí član uredništva »Poleta« tov. Marjan Lipar začel pri meni, in to še takrat, ko o kakšnih honorarjih ni bilo govora in je bilo res potrebno žrtvovanje, vrh tega pa sem ga v svoji stiski še nepresteno naganjal, naj mi kaj napiše, kajti ves čas svojega urednikovanja ne pomnim številke, za katero bi imel dovolj gradiva. Vseh, ki so me podpirali, tu ne morem omenjati. V zadoščenje naj jim bo, da so soustvarjali slovenski športni tisk v njegovi pionirski dobi in da je bila za to

potrebna posebna predanost, ki je le redko naletela na kakšno priznanje.

Dandanes je »Polet« razvit, uspešen in splošno razširjen časopis, ki praznuje svojo desetletnico. Do tega pa je bila dolga pot. Prve številke so izhajale v nakladi borih 2000 izvodov in zaradi specifičnosti svojega pisanja niso imele mnogo odjemalcev in bralcev. Težnja nekaterih vodilnih osebnosti v Fizkulturem zvezi je bila namreč ta, da naj bo »Polet« predvsem ideološko-organizacijski organ, torej bolj nekakšna revija kot pa časopis. Zato je tudi razumljiva tedanja skopost s športnimi rezultati in drugimi splošnimi podatki tehničnega značaja in tudi športne prireditve so bile takrat pretežno le manifestativnega in propagandnega pomena. Polagoma se je vse to izboljševalo. Razvoj je terjal ponovno reorganizacijo, v kateri je bilo tudi športnemu tisku odkazano mesto, ki mu gre. Ni bilo več mogoče, da bi se športni uspehi omenjali le nekako ob strani, kot nekako nujno zlo in začeti je bilo treba s praviim poročevalstvom. Tu pa smo že v obdobju, ko pri »Poletu« nisem več sodeloval. Rad sem odložil svoje breme tov. Vahtarju, ki pa tudi ni pognal korenin. Toda vse te žrtve so bile potrebne, da imamo danes kvaliteten športni tisk.

Omenil bi še, da sem si vses čas svojega urednikovanja prizadeval pisati čist, slovenski jezik. Tako sem tudi popravljal došle prispevke. Našega športnega izrazoslovja takrat še ni bilo in ga v celoti tudi še danes ni. Moti pa me le, da se v športno poročevalstvo uvaja žargon, včasih celo nekakšne rokovernjaščine s stojišč na najbolj razburljivih nogometnih tekmah. Menim, da to ni zgolj stvar okusa in približanja povprečnemu bralcu, temveč kulturna odgovornost. Bodoča naloga »Poleta« bi po mojem mnenju bila, da s svojim vzgledom vpliva na pisanje v športnih rubrikah v ostalem časopisu, saj je njegova naloga tudi vzgoja in to vzgoja mladine, za katero smo se slejkoprej zavzemali vsi, ki smo pri športnem tisku kdajkoli sodelovali.

DELOVNI KOLEKTIV
PODJETJA

„Les“
LJUBLJANA

Nudimo:

raznourstno pohištvo, rezan in tesan les, gatanterijo itd.

Opremljamo:

šole, kinodvorane, institute, laboratorije, domove, bolnice, restavracije, hotele itd.

VITRANC je premagan

Kar preveč je že bilo prelitega črnila o gradnjah žičnic po naših lepih gorah, ki naj bi služile turizmu in športu. Zagnali smo vik in krik, češ, žičnica bo zgrajena na to in ono vzpetino. Toda od vsega skupaj ni ostalo drugega, kot po-bozna želja, ki se ni nikdar izpolnila...

Prav lepo pravi slovenski pregovor: »Če le hočeš, je vse mogoče!« Tega so se zavedali prav redki naši športni in turistični funkcionarji, ki kljub pesimistični stvarnosti niso vrgli puške v koruzo, ampak so toliko časa »vrtali«, da so nekaj zvrtili. Že pred tremi leti je bil osnovan manjši odbor, ki je imel nalogo, da poskrbi potrebna sredstva za gradnjo vzpenjače na Vitranca. Tudi občinski očetje v Kranjski gori so v svojih razgovorih skoraj vedno reševali problem okoli gradnje tega pomembnega športno-turističnega objekta, toda kaj so hoteli sami brez stvarne pomoči? Ta odbor, v katerem so poleg Kranjskogorčanov še nekateri drugi delavoljni ljudje, je podprla Smučarska zveza Slovenije, ki je prevzela pobudo za dokončno gradnjo. Vsa skrb sloni bolj ali manj na našem smučarskem funkcionarju, podpredsedniku SZS tov. Maksu Završniku, ki se je »zaklele«, da prej ne bo odjenjal, dokler ne bo žičnica zgrajena tako, kot so si jo strokovnjaki zamislili.

BESEDO IMA MAKS ZAVRŠNIK

Najprej poslušajmo, kaj pravi o novi vzpenjači tov. Završnik, kateremu ni žal nobene proste ure, ki jo vložijo v organizacijo nove vzpenjače.

»Kje bo pravzaprav zgrajena nova vzpenjača?«

»Nova sedežnica nima nikakršne zveze s prejšnjo vlečnico. Dolga bo približno 2500 m in bo imela dva

na Mojstrovko, ali sosednje vrhove, pa vse tja do Trente.«

»Smučarji bodo žičnice seveda najbolj veselili. Kaj bodo oni z njo pridobili?«

»Z vzpenjačo bomo lahko brezplačno organizirali tudi večje prireditve, kot je bil doslej tradicionalni Bukovniški smuk v organizaciji Enotnosti. Imeli bomo medna-

Težka so bila terenska dela. Delavci so morali premagovati velike napore, zlasti pri prenašanju gradbenega materiala in pri kopanju trase

rodno smuk-progo in prav tako tudi sijajen veleslalom v Podkoren. Zato bomo v bodoče organizirali podobne mednarodne prireditve v alpskih disciplinah, kot jih imajo doslej n. pr. v Kitzbühlu v Avstriji in Garmisch-Partenkirchenu v Zahodni Nemčiji. Moramo pa seveda enkrat misliti tudi na svetovno prvenstvo, saj bomo imeli s tem trenutkom vse pogoje, da prirediteljev takšnega obsega dobro pripravimo.«

»Ali so merodajni forumi naklonjeni tej gradnji?«

»Skoraj vsi, ki imajo smisel za naš turizem. Že v prejšnjih letih smo prejeli precejšnje denarne vsote od OLO Radovljica, Planinske zveze Slovenije, ZIV »Partizan Slovenije« in Zveze športov Slovenije. Pomoč je obljubila tudi Turistična zveza, pri Mesni hranilnici pa je odobren kredit 25 milijonov na poroštvo OLO Radovljica.«

»Kako pa je z materialom? Ali ste morali kakšne sestavne dele žičnice tudi uvoziti?«

»Večina materiala je izdelana doma. Nosilne koze je izdelalo podjetje Jambor v Ljubljani, elektromotorje smo naročili v tovarni »Rade Končar«. Vse pogonske naprave bosta izdelala Železarna Jenesenice in Litostroj. Že od nekdaj pa je bil problem jeklena vrva. Zato smo jo tudi tokrat morali naročiti v inozemstvu. Vrv bo dolga 5 km, in to je tudi vse, kar danes potrebujemo.«

POGLEJMO, KAJ SE DOGAJA NA TERENU!

Pravzaprav smo zvedeli vse, kar smo hoteli, že v Ljubljani od tov. Maksu Završniku. Pa pogledjmo še, kaj se dogaja na terenu!

Kranjska gora je polna turistov, ki v teh dneh nabirajo na dopustih nove moči. Večina teh ljudi pa niti ne ve, da se prav sedaj opravljajo velika dela na gradnji novega objekta, ki bo že prihodnje leto služil svojemu namenu. Le posamezniki, ki se zanimajo predvsem za zimski šport, na vsakodnevem sprehodu od Kranjske gore proti Podkornu za hip obstanejo ob cesti in z zanimanjem zrejo gori proti vrhu Vitranca, kjer že stojijo nekateri železni stebri — nosilci vzpenjače.

Nikjer žive duše. Torej, potrditi se bo treba proti vrhu. Dobro pol ure hoda je za nami in pri vrhu stare vlečnice smo zagledali dva delavca, ki sta prenašala gradbeni material na prvo postajo.

»Kako vam gre kaj delo izpod rok?«

Delavca sta nekoliko začudeno pogledala, nato pa brez nadaljnjih vprašanj začela živo pripovedovati. Eden od njiju, Nikola, doma iz Prekmurja, mlad krepak fant, je med drugim dejal tudi tole:

»Veste, delo je precej naporno. Trenutno nas je pri tej gradnji okoli 30 delavcev, večina od nas pa je navajena bolj dela na ravnem terenu. To še posebej velja za nas, ki smo doma iz Medjimurja. Toda z dobro voljo in z veseljem do tega dela bomo zdržali do konca.«

»Kaj ste doslej že zgradili?«

»Na delu smo od 13. julija letos. Doslej smo opravili betoniranje podpornikov na prvi trasi, čaka pa nas še transport nosilnih koz na traso 2. Za nami so tudi betonska dela na vmesnih postajah. Težava je predvsem s prenašanjem gradbenega materiala, čeprav nam pri tem pomaga stara vlečnica. Pred nami je določen rok in prepričan sem, da bomo vse opravili do določenega dne.«

Morali bomo torej počakati še nekaj dni ali tednov, da bodo dokončno postavljeni vsi stebri do vrha Vitranca. Ko bodo opravljena ta dela, potem ni več daleč trenutek, ko bodo začeli z montiranjem ostalih sestavnih delov žičnice.

GONILNA SILA JE »SUHI«

To dopoldne ni bilo na terenu pravzaprav šefa celotne gradnje Mateja Suhača. Že v Ljubljani nam je tov. Završnik zaupal, da je Matej »Suh« gonilna sila pri tej gradnji. Z vsvo voljo in z največjim veseljem se je zagnal v gradnjo žičnice, in po mnenju tov. Završnika je prav Matej človek, ki bo tudi to delo izpeljal do konca.

Tik pred odhodom iz Kranjske gore sem ga našel v njegovi pisarni, sklonjenega nad načrtom objekta.

»Za časopis ne dam nobenih izjav, to so bile njegove pozdravne besede.«

»Saj ne misliš resno!«

»Prav resno! Zakle sem se, dokler ne bo delo opravljeno, nobenega »pompa« v časopise.«

Končno sva se le sporazumela in tudi Matej mi je povedal iste podrobnosti, kot že v Ljubljani Maks Završnik. Rekel je še, da mora dobiti nove delovne moči, ker hoče, da bo delo čimprej opravljeno. Ob slovesu pa je dejal:

»Ko bo sedežnica gotova, potem se bo šele začelo pravo življenje v Kranjski gori — pa ne samo športno, tudi turistično! To pa le zapisi, če nič drugega!«

OČE IN SIN V AKCIJI

Če govorimo o vzpenjači na Vitranca, potem ne moremo mimo dveh oseb, ki sta tako rekoč zgodovinsko povezani z gradnjo žičnice na Vitranca. Količokrat je inž. Ljubo Bizjak sam ali z očetom prehodil strmo pobočje Vitranca, meril in opazoval in v duhu gledal tako zaželeni objekt. Če so prišli ljudje iz merodajnih forumov pregledovat teren, kjer in kako naj se postavi trasa, je bil vedno prav Ljubo pripravljen, da vsakomur znova in znova razloži vse odlike takšne sedežnice. Pa ne samo on, tudi njegov oče je ves vnet za žičnico. Prav zadnjič je na obisku v Kranjski gori svečano obljubil, da bo na lastno pest z nekaj možmi spravil ves gradbeni material, če treba tudi na vrh Vitranca, če ne bo dobil potrebne delovne sile. Takšnim ljudem vse naše priznanje!

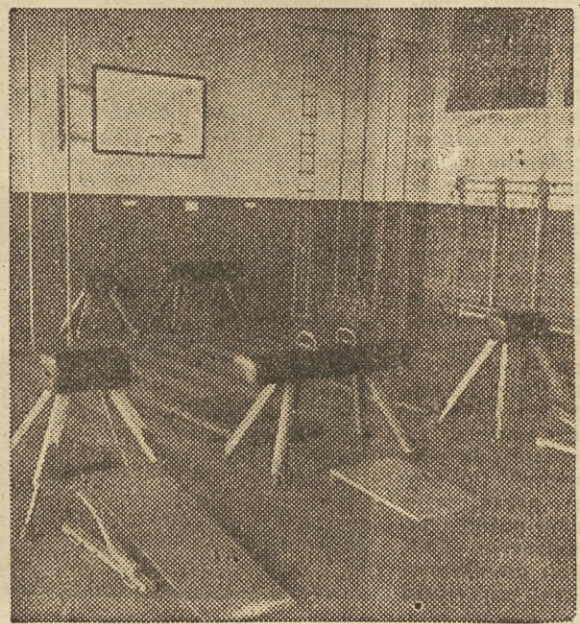
*

»Vstopite! Žičnica je pripravljena!«

Takole vas bodo pozvali ob otvoritvi žičnice, ki nam jo obljublja že dolgo vrsto let, in ki se je bomo verjetno letos pozimi lahko prvič zares poslužili...

Marjan Lipar

Naročajte se na POLET!

Zamišljen, kajne? Naš znani alpski smučar inž. Ljubo Bizjak pozna vsako ped Vitranca kot svoj žep. Pri gradnji žičnice ima levji delež zasluge, saj je vedno pripravljen pomagati s strokovnimi nasveti

Pred državnim prvenstvom v atletiki

Obračun najboljših atletov

Prihodnjo nedeljo se bodo najboljši jugoslovanski atleti pomerili na državnem prvenstvu, da izberejo iz svoje srede državne pravke za leto 1955. Moški bodo nastopili v Sarajevu, ženske pa v Senti. Vprašanje pa je, koliko bosta prvenstvi obiskani, ker oba kraja ležita dokaj neugodno.

Od letošnjega državnega prvenstva lahko pričakujemo, da bo prineslo velik obračun med mlajšo atletsko generacijo, ki prodira vedno bolj v ospredje, in med starejšimi atleti, ki so častno zastopali Jugoslavijo v preteklih letih. Ostrih borb ne bo manjkalo, tako pri moških kot pri ženskah. Slovenski atleti ne bodo šli niti v Sarajevo niti v Sento brez upov na vsaj nekaj zmag. V Sarajevu lahko marsikaj pričakujemo, zlasti od Lorgerja, Puca, Zupančiča, Penka, Vipotnika, Leška in Kopitarja. V Senti pa bodo Slovenke v mnogih disciplinah nastopile celo kot favoritinje. V sprintu bo verjetno prišlo do ponovnega obračuna Stamejčić : Babovič. Na 800 m naj bi po »papirnati formi« zmagala Slamnikova, enako v daljnjo Stamejčićeva in v metu krogle Usenikova. Več pa naj povedo lestvice 6 najboljših v posameznih disciplinah.

Moški — 100 m: Lorger (KI) 10,6, Pecelj (CZ) 10,6, Jovančič (CZ) 10,7, Unger (Voj) 10,7, Dragašević (P) 10,8, Oslakovič (MI) 10,8. 200 m: Lorger (KI) 21,7, Jovančič (CZ) 22,0, Oslakovič (MI) 22,0, Trifunovič (P) 22,1, Petrovič (CZ) 22,2, Unger (Voj) 22,3, 400 m: Grujič (Voj) 49,2, Sabolovič (P) 49,5, Hočevar (P) 49,6, Miladinovič (CZ) 49,7, Dovjanič (CZ) 49,8, Sarič (P) 49,8. 800 m: Vipotnik (KI) 1:51,3, Grujič (Voj) 1:51,4, Čular (D) 1:52,2, Mugoša (CZ) 1:52,2, Hočevar (P) 1:52,2, Sarič (P) 1:52,4. 1500 m: Mugoša (CZ) 3:48,0, Radišič (CZ) 3:48,4, Murat (D) 3:51,2, Vipotnik (KI) 3:53,0, Stritof (P) 3:53,8, Čular (D) 3:54,2, 5000 m: Stritof (P) 14:16,4, Mihalič (P) 14:37,0, Ceraj (P) 14:51,6, Pavlovič (P) 14:51,6, Pandurovič (CZ) 14:53,6, 10.000 m: Stritof (P) 29:57,0, Mihalič (P) 30:31,0, Cetinič (P) 30:43,2, Ceraj (P) 31:11,6, Pandurovič (CZ) 31:15,0, Jovanovič (CZ) 31:28,0. 110 m ovire: Lorger (KI) 14,3, Puc (Lj) 14,8, Vucelič (MI) 15,4, Rukavina (P) 15,5, Petrušič (Sar) 15,6, Kovač (KI) 15,6, 400 m ovire: Sabati (Takovo) 54,5, Puc (Lj) 54,8, Zupančič (KI) 54,8, Savič (CZ) 55,1, Kopitar (KI) 55,8, Cipič (CZ) 55,8, višina: Marjanovič (P) 203, Šepa (CZ) 190, Boškovič (P) 188, Nikolič (CZ) 185, Miler (MI) 185, Gvozdenovič (Sar) 185, Radonjič 185, Ivanovič (Bud) 185, Zerkov (D) 185, daljina: Kušec (CZ) 7,22, Radovanovič (CZ) 7,12, Miler

(MI) 7,05, Petranovič (D) 6,99, Savič (CZ) 6,88, Miličević (Var) 6,82, troskok: Radovanovič (CZ) 14,76, Milovanovič (P) 14,40, Kuzmanič (ZK) 14,24, Volarevič (ML) 14,02, Kašikovič (P) 13,96, Petranovič (D) 13,96, palica: Milakov (CZ) 4,26, Lukman (CZ) 4,20, Kušec (CZ) 4,10, Miler (MI) 4,03, Budinski (P) 4,00, Lešek (KI) 3,90, Skupek (P) 3,90, kroglja: Škiljevič (P) 15,77, Penko (Lj) 15,44, Pavlica (Sp) 15,07, Savič (CZ) 14,99, Jelisičević (P) 14,67, Bojič (Voj) 14,60, disk: Krivokapič (CZ) 48,93, Krnjaič (P) 48,22, Radošević (Sar) 47,88, Mandić (D) 46,80, Zivojinovič (P) 46,59, Sekulič (CZ) 46,30, kopje: Pavlovič (P) 65,97, Miletič (Sar) 64,96, Kopitar (KI) 65,92, Plut (O) 62,20, Stankovič (CZ) 61,45, Dangubič (CZ) 61,27, kladivo: Gubijan (P) 59,70, Galin (MI) 55,99, Račić (ZK) 55,86, Bežjak (D) 55,32, Krstonič (P) 53,02, Dokler (D) 53,04.

Ženske — 100 m: Babovič (MI) 12,3, Frank (MI) 12,3, Sinkovec (KI) 12,4, Stamejčić (O) 12,4, Butja (MI) 12,6, Knez (Mrb) 12,6, Bajželj (O) 12,6, 200 m: Stamejčić (O) 25,9, Knež (Mrb) 25,9, Babovič (MI) 26,0, Sinkovec (KI) 26,0, Butja (MI) 26,3, Stefanovič (CZ) 26,4, 800 m: Slamnik (KI) 2:16,5, Stefanovič (CZ) 2:18,0, Šafer (MI) 2:21,5, Rogič (D) 2:24,1, Belaj (KI) 2:25,3, Hiršter (Osijek) 2:27,0, 80 m ovire: Babovič (MI) 11,6, Stamejčić (O) 11,9, Tučec (Sar) 12,0, Petauer (KI) 12,0, Bajželj (O) 12,3, Zrnjevič (CZ) 12,6, višina: Fanič (Senta) 158, Tučec (Sar) 156, Jovanovič (CZ) 153, Sima (O) 152, Matijek (D) 146, Šumak (KI) 146, daljina: Stamejčić (O) 5,65, Tučec (Sar) 5,47, Bajželj (O) 5,28, Majcen (KI) 5,22, Babovič (MI) 5,18, Butja (MI) 5,15, Galič (D) 5,15, kroglja Usenik (O) 15,89, Kotlušek (O) 15,54, Tučec (Sar) 12,67, Perovič (Senta) 12,60, Borovec (Var) 12,46, disk: Matej (Voj) 46,10, Čelešnik (KI) 44,55, Borovec (Var) 44,11, Holmlja (MI) 43,60, Cvijetičanin (CZ) 40,99, Hudobivnik (O) 40,56, kopje: Kalušević (CZ) 44,73, Perovič (Senta) 43,47, Koska (Voj) 40,75, Kotlušek (O) 40,77, Orehek (O) 39,13, Capek (D) 35,8.

NOVO IGRISCE

V Ljudskem vrtu je Branik uredil novo in lepo igrišče za mali rokomet, ki je ob priliki gostovanja nemških rokometišev uspešno prestalo svoj »ognjeni krst«. Urejeno je kot teniška igrišča (pokrito je z rdečimi ugaski) in bo kasneje služilo tudi drugim športom (košarko, odbojki, in tenisu), ker ima velikost 40 x 20 m. Obdati ga nameravajo z žično ograjo in ob njem namestiti prenosne tribune.

Zaenkrat vidite na sliki samo en železen nosilec. Toda ne bo več dolgo, ko bodo takšni nosilci postavljeni do vrha Vitranca, kamor se boste lahko peljali z lepo sedežnico

dela. Prvi del bo od ceste do znanega »S« v razdalji 1210 m, drugi del pa bo od »S« do vrha, kar znaša 1007 m. Višinska razlika bo 756,6 metra, hitrost vožnje 1,4 m na sekundo, kapaciteta žičnice 250 oseb na uro, čas vožnje na prvem delu 13,5 minute, v drugem delu pa 11,2 minute.«

»Ponavadi se bojimo vložiti večje količine denarja v to ali ono gradnjo, če takoj ne pričakujemo zaželenega dobička. Kako je pravzaprav s to žičnico? Ali lahko pričakujemo od nje večjih dohodkov?«

»Vsekakor!«

»Kako to misliš?«

»Turisti prihajajo v vedno večjem številu v našo deželo. S Podkorenskega sedla gre dnevno okoli 200 inozemskih avtomobilov in računamo prav nanje, da bodo z največjim veseljem stopili na žičnico in se odpeljali na vrh Vitranca, kjer bodo imeli najlepši razgled daleč po naši lepi Sloveniji in tudi v zamejstvo.«

»Po vsej verjetnosti bodo torej to sedežnico uporabljali vsi ljubitelji naših gor!«

»Povsem držil Z vrhi Vitranca bo lahko vsak turist v dobri uri po lepi položni gozdni poti prišel na Vršič in se s tem izognil zaprasi cesti, ki pelje od Kranjske gore mimo Doma pod Prisojnikom na ta pomembni gorski prelaz. In ko si enkrat na Vršiču, imaš s tem za seboj pol poti, če se želiš povzpeti

Z našimi atleti ob Bosporu

Od našega beogradskega dopisnika P. Kneževića

Središče nasprotij, svetlobe in sence, živahnosti in samote, zemlje in vode, velika amfibija, polna cvetličnega vonja in uličnega smrada. To je Istanbul, ogromno mesto starega Kontinenta.

Šport v Turčiji

Milijonsko naselje na meji dveh morij in dveh kontinentov — Istanbul — ni samo kulturno in trgovsko središče republike Turčije, temveč je tudi najpomembnejše športno središče te, nam prijateljske zemlje. V mestu, ki je v svoji zgodovini kar petkrat menjalo ime (najprej Bizanc, potem Konstantinopolis, Stambul, Carigrad in Istanbul), prebivajo danes najbolj znani športniki prerajene zemlje Kemala Atatürku. Če bi te športnike razporedil po njihovi mednarodni vrednosti, potem bi na prvo mesto prišli tekmovalci v izrazito orientalskih športih — rokoborbi in dviganju uteži. Potem so še zelo dobri nogometaši, košarkarji in boksarji, srednje dobri atleti, plavalci, veslači in waterpolisti ter na koncu slabi rokometarji in kolesarji. Z rokoborbo se turška mladina največ bavi, kljub temu pa nogometne tekme privlačijo znatno večje število gledalcev. Glede na to, da šteje Istanbul blizu 1.500.000 prebivalcev, boste morda mislili, da prisostvoje pomembnim tekmam do 100.000 gledalcev. Vendar temu ni tako. Največji stadion »Dolmabahçe« ima prostora vsega za 25.000 ljudi. Se več, pravijo, da je le redko napolnjen do zadnjega kotička.

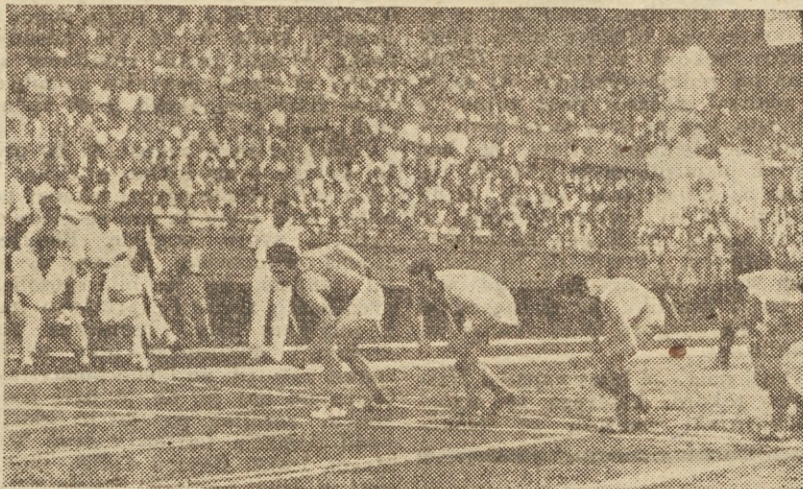
Jok!

Ko sem prvi dan šel iz središča mesta na stadion gledat balkanske igre, sem pristopil k miličniku in ga vprašal, če tam stoji avtobus za stadion. Uniformirana oseba s temnimi naočniki za sonce je pokimala z glavo in dejala: »Jok!« Nato je ljubeznivo zamrmral še nekaj besed in šele sedaj sem bil v negotovosti. Beseda »jok« pomeni pri nas, zlasti v Srbiji, negacijo. Toda miličnik je z glavo prikimal. Vprašal sem ga še enkrat, vendar nisem izvedel ničesar več kot prej. Ni mi preostalo drugega, kakor da stopim v avtobus. Toda že na prvi postaji sem se prepričal, da beseda »jok« tudi v Turčiji označujejo negacijo, pač pa da ima kimanje z glavo ravno nasprotni pomen, kakor pri nas.

Ko sem se nekako dokopal do stadiona, sem kmalu dognal, da stane najcenejša vstopnica (stojišče) nič manj kot 214 deviznih dinarjev. Lahko bi si pa kupil tudi sedež v loži, ki pa velja tudi do 20 turških lir, oziroma 2000 deviznih dinarjev.

Življenje na ulicah

Glede živahnosti spada Istanbul med ona mesta, ki v mnogočem spominjajo na trge, prenapolnjene z najrazličnejšim blagom in kupci. Pravzaprav so tu celi kvarti nekakšni trgi. In tudi zares se največji trg imenuje »Veliki trg«, ki se razprostira po labirintu ulic, v katerih je težko najti orientacijo. Če boste krenili po Istanbulu z namenom, da bi kaj kupili, se boste težko znašli. Prej ali slej boste prisiljeni vzeti vodnika, da vas bo peljal skozi kompleks ulic, v katere zaradi ozkosti komaj prodira dnevnna svetloba. Kako zelo so v Istanbulu razviti trgi, najbolje dokazuje število trgovin, ki jih je nad 7000, razen tega pa je še na desetisoče večjih ali manjših stojnic. Tu vlada takšen hrup, kakor na kakšni veliki nogometni tekmi. Kričanje, prepiranje, vzklikanje, barantanje,

Start teka na 800 m. Na skrajni levi Andrej Vipotnik

prerivanje, lovenje za rokav — vse to ima edini cilj, da vas privleče do prenatrane stojnice, okoli katere se motajo prodajalci, sposobni, da tudi nezainteresiranemu potniku iztisnejo iz denarnice kakšno liro. Pravzaprav dobiš vtis, da je prodajalec več kakor kupcev. Uradnih ur na teh trgih seveda ne poznajo. Vsak odpre svojo »štacunico« kadar hoče in jo tudi zapre kadar se mu zljubi. Edino to povsem drži, da so trgovine, kjer so lastniki Turki, zaprte ves petek, židovske trgovine ob sobotah, medtem ko drugi trgovci zapirajo svoje lokale ob nedeljah.

Živ-zav v pristanišču

Toda v Istanbulu so še druge redkosti. Malokatero mesto v tujini ima tako živahen ladijski promet kakor Istanbul. Zlati Rog, morski zaliv, ki je dolg 7 km, deli Istanbul na dva dela. V tem zalivu neprestano hrume in tulijo ladijske sirene, kakor v koncertni dvorani, kjer godbeniki uglašujejo svoje instrumente pred začetkom. Velik hrup povzročajo tudi tovorne ladje ki prevažajo preko Bospora v Azijo ne samo potnike, marveč tudi avtomobile, kamione, pa tudi kompletne železniške kompozicije.

Tudi življenje po glavnih arterijah Istantula je zelo živahno in ga lahko vzporedimo z življenjem na pariških bulevarjih, v londonskem Picadillyju ali newyorškem Broadwayu. Ta trditve ni pretirana, kajti Istanbul ima na primer nad 15.000 samo avtotaksijev, razen tega pa še ogromno število državnih in privatnih limuzin. Takšni so označeni s črno-belimi kvadrati na sredi karoserije in niti eno vozilo ni predvojni izdelek. Tu lahko vidiš najnovejše modele vseh mogočih svetovnih znamk, ki imajo v Istanbulu 96 zastopstev. Zato ni nič čudnega, da je v mestu vse polno modernih servisnih postaj za motorna vozila, razen tega pa še nad 30 velikih, modernih garaž. Zanimivo pa je, da vidiš motociklov zelo malo in jih uporabljajo v glavnem miličniki, medtem ko koles sploh nisem videl. Seveda bi se s kolesom tukaj težko gibalo, ker so ulice ponekod močno strme.

»Motorizirani« pogreb

In še nekaj sem zapazil, kar me je zelo začudilo. Večkrat smo že lahko videli, da se svatje peljejo na poroko v avtomobilih. Malo čudno pa se sliši, da imajo v Turčiji tudi »motorizirane« pogrebe. Za pokojnikom, čigar truplo peljejo v velikem črnem avtomobilu na čelu povorka, se peljejo člani in prijatelji pokojnika v elegantnih Fordih, Chevroletih, Dodgeih in drugih vozilih najnovejših tipov. Vsa ta »motorizirana« pogrebščina drvi po ulicah s hitrostjo preko 50 km na uro.

Najbolj dramatična disciplina

Ceprav je bil start maratoncev na sporedu dve in pol uri pred začetkom 14. Balkanskih iger, se je vendar na stadionu zbralo okoli 1000 gledalcev, ki so že s svojo prisotnostjo izkazali priznanje udeležencem te najtežje atletske discipline. Maratonci so torej startali na stadionu sredi Istantula nato tekli ob evropski obali Bospora in se po krožni poti vrnili spet v Istanbul na stadion »Dolmabahçe«.

Sonce je pripekalo z vso silo, v senci je bilo 31 stopinj Celzija, ko se je 6 maratoncev spustilo v borbo na 42 km dolgi stezi. To nenavadno maratonsko tekmo, ki je terjala nadčloveške napore, so vsi zaključili, razen našega maratoncev Skrinjarja, ki je že zmagal na Balkanskih igrah 1953 v Atenah in 1954 v Beogradu. Verjetno je Skrinjar hotel zmagati tudi letos v Istanbulu, zato je takoj od starta povlekel z ostrim tempom. Naš drugi predstavnik (Bosanac) in naš trener Lang sta bila nad tem tempom takoj zaskrbljena in sta skušala Skrinjarja pregovoriti, naj nekoliko popusti. Toda vse zaman. Skrinjar je uporno hitel dalje in bil neprestano v vodstvu. Oba Turka, ki sta sicer odlično poznala progo, sta komaj vzdržala oster tempo, ki ga je dikiral Skrinjar.

Tako so prešli kilometri, deset... petnajst... dvajset... trideset... Toda peklenski tempo, vročina in žeja so končno napravili svoje. Na 38. km, torej vsega 4 km pred ciljem, so Skrinjarja zapustile moči. Zrušil se je. Gledalci so ga bodrili in tudi sam je hotel dati vse od sebe. Še enkrat je poizkušal teči, toda vse zaman. Zrušil se je ves izčrpan. Kmalu sta ga prehitela oba Turka, nato Bosanac in še en Grk. Drugi grški maratonec, ki je poizkušal nekaj časa teči vstric s Skrinjarjem je odnehal že prej. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je dobil injekcijo. Ko je prišel k zavesti, je bil maratonec že davno končan. Toda Grk Mandalos, ki ni dovolj poznal pozicij, je želel teči do konca, da bi svoji državi prinesel dve dragoceni točki. Zaprosil je zdravnike, da so ga odpeljali z avtomobilom do mesta, kjer je padel, in je začel teči dalje proti cilju. Ko je prišel do stadiona, je bila tu ravno na sporedu zadnja disciplina — štafeta 4 x 400 m. Vrata so bila seveda zaprta in izmučeni Grk je ves besen zaman razbijal po njih, da bi jih odprli. Po dolgem prepiru je slednjič prepričal miličnike, da ni nikakšen čudak, temveč maratonski tekač. Odprli so mu vrata in mož je, čeprav precej bešen in izmučen na izgled, odlično finiširal skozi cilj. Toda njegovo razočaranje je bilo brezmejno, ko so mu povedali, da je zadnje kilometre pretekel zaman, kajti sodniki so ga diskvalificirali, ker je zapustil tekmovalno progo.

Težave s prenočišči

Z jugoslovanskimi novinarji so prispeli v letalu v Istanbul tudi filmski snemalci, da bi o Balkanskih igrah posneli daljši reportažni film. Naša skupina je prispela v mesto okoli desetih zvečer in vse do ene ponoči smo zaman iskali prenočišče v tem milijonskem naselju ob Bosporu. Prepričali smo se, da tudi v največjem mestu Turčije v poletnih mesecih zelo primanjkuje hotelskih sob. Naši novinarji so s kovčki v rokah obredli ravno 35 hotelov, ne da bi uspeli dobiti eno samo posteljo. Med številnimi potniki, ki so prav tako kot jugoslovanski novinarji iskali streho nad glavami, se je po mračnih, krivih in strmih ulicah pomečalo tudi na tisoče belih postav. To so bili belo

Najbogatejša

nogometna organizacija na svetu

Angleška nogometna zveza je gotovo najbogatejša nogometna zveza na svetu. Podobno kot angleški profesionalni klubi, je tudi nogometna zveza »Football Association« ali kratko — F. A. delniška družba. Pred kratkim so sicer prosili, da bi lahko opustili pri svojem nazivu oni »limited«, pa jim finančne oblasti niso dovolile. Osnovni kapital F. A. je sicer zelo skromen, izdanih je bilo samo 2000 akcij z nominalno 1 šilinga. Seveda pa je taka akcija danes že pravo premoženje in jih na božji sploh ni mogoče kupiti. Premoženje F. A. znaša danes okoli 500 milijonov dinarjev. V to vsoto je všteta tudi plača zveze v Lancastergate, ki je že sama vredna kakšnih 150 milijonov.

Članstvo zveze je pravzaprav skromno. Le 223 klubov je vključenih z vsemi pravicami članstva, 132 klubov pa je samo nekakšnih kandidatov. Na splošno prevladuje mnenje, da je F. A. izrazito profesionalna zveza. To pa ne drži. Zveza ima namreč registriranih več stotisoč nogometašev, med katerimi pa je samo 7.528 profesionalcev. Značilno za težko gospodarsko stanje manjših klubov je dejstvo, da je s strani ligaških moštev pri zvezi prijavljeno le 3500 profesionalnih igralcev, poleg tega pa še 642 profesionalcev, ki so sicer kot taki prijavljeni, vendar za igranje ne dobivajo nobene odškodnine.

MARIBOR PREMAGAL OSTENDE

Belgijski košarkarji kluba Ostende, ki so v soboto in nedeljo nastopili na turnirju v Ljubljani, so gostovali tudi v Mariboru, kjer jih je moštvo Maribor v hitri in zanimivi tekmi premagalo s 64:54 (32:26). Najboljši igralec na terenu je bil Belgijec Boes, ki je dosegel 18 košev, pri domačih pa sta bila najboljša Kumer (16) in okretni Vračko Rudi (15). Vse kaže, da je trener Munčan dobro pripravil Mariborčane za bližnje ligaške tekme.

Branik zmagal tudi v malem rokometu

Po zmagi v velikem rokometu nad renomiranim nemškimi moštvom Gunzhausen, so se v ponedeljek srečali Branikovi rokometarji s svojimi nasprotniki v malem rokometu. Okoli 800 gledalcev je bilo zadovoljnih z zmago dveh domačih moštev. Prvo moštvo Branika je namreč zmagalo z 11:9, drugo pa z 10:3. Tudi drugo moštvo Branika je proti tehnično zelo dobremu nasprotniku pokazalo lepo igranje in na tem improviziranem turnirju zasedlo 3. mesto. Najboljši strelec je bil Kancler Peter z 11 goli.

Svetovni in evropski rekorderji v Ljubljani

Lahko se zgodi, da bo imela Ljubljana letos še eno lepo mednarodno prireditev. Atletska zveza Jugoslavije je ponudila Atletski zvezi Slovenije, da organizira dvoboj mladinskih reprezentanc Jugoslavije in Avstrije. Najboljši jugoslovanski in avstrijski mladinci naj bi se pomerili v Ljubljani 11. septembra. Istočasno bi nastopile tudi mladinke obeh držav, vendar samo v peterboju (100 m, 80 m ovire, višina, krogla, kopje). AZS zaenkrat tega tekmovanja še ni dokončno sprejela.

Atletske zveze Jugoslavije je dobila iz Moskve definitivno sporočilo, da bo skupina najboljših sovjetskih atletov približno 14 dni gostovala v Jugoslaviji. V ruskem moštvu bodo po vsej verjetnosti

uniformirani ameriški mornarji z vojnih ladij in ogromne letalonosilke, ki so bile zasidrane v morju med Evropo in Azijo. Slednjič se nam je Jugoslovanom nasmehnila sreča, kajti ob enih ponoči so se pojavili člani naše atletske reprezentance skupno z organizatorji, ki so nam slednjič našli prenočišče.

Turška kava

Ko je nek član iz vodstva naše reprezentance po končanem kosilu v restavraciji zaprosil za skodelico turške kave, mu je natakard odvrnil: »Lahko dobite samo čaj. Črne kave nimamo!« Ali ni smešno, skoraj paradokso? V Turčiji ni turške kave? In vendar se temu ne smete čuditi, kajti kava je v Turčiji uvozni artikel. In ker tudi tu vlada pomanjkanje deviz, je naneslo tako, da že nekaj tednov v Turčiji nikjer ne morete dobiti — turške kave. (Konec prihodnjič)

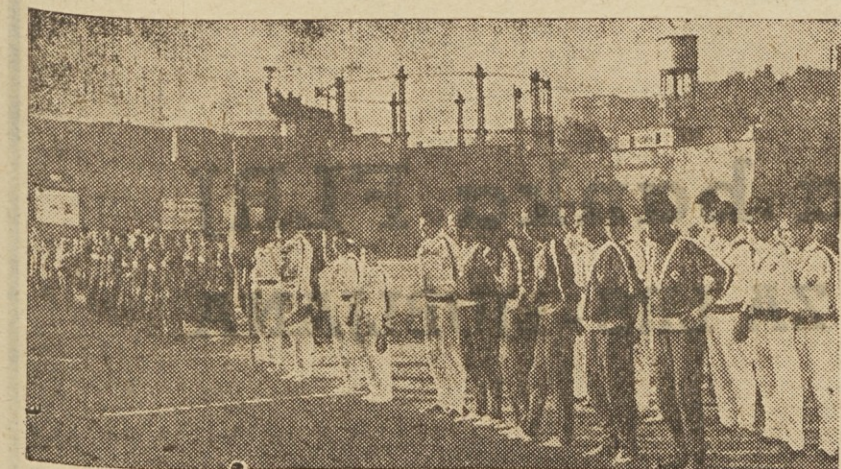
Posebno pozornost poklanja F. A. nogometu v Solah. Solski nogometni klubi imajo celo svojo »zvezo« in F. A. daje solam brezplačne trenerje na razpolago. Samo v ta namen je F. A. lani določila nič manj kot 16 milijonov. Vsako leto priredijo tekmo med ligaškim prvakom in zmagovalcem pokala; ves čist dobiček te prireditve pa dobijo razne dobrodelne organizacije. Letošnja tekma med Wolverhamptom in West Bromwichem je prinesla raznim dobrodelnim organizacijam nad 7 milijonov dinarjev pomoči.

Veliki so seveda tudi dohodki F. A. iz raznih meddržavnih srečanj. Tako je bila v lanskim sezoni »najuspešnejša« tekma proti Nemčiji, na kateri so imeli 45 milijonov čistega dobička. Eden najboljših virov dohodkov ne samo za zvezo, ampak tudi za udeležena društva, pa je vsekakor pokalno tekmovalje, za katero je na splošno zanimanje mnogo večje, kot za prvenstvene tekme. Na letošnjih pokalnih tekmovaljih, na katerih je sodelovalo okoli 500 moštev, so ta moštva spravila v žep več kot 75 milijonov dinarjev čistega dobička. Za zmagovalca letošnjega pokala Newcastle pa pravijo, da je svoje finančno stanje lahko popravil že samo s tekmami v tekmovalju za pokal, ki so mu vrgle kakšnih 20 milijonov.

Težave

z ženskim nogometom

V zahodnonemškem mestu Duisburgu bi morala biti tekma med dvema ženskima nogometnima ekipama. Borbene nogometarice pa so lahko le 20 minut uživale v svojih novi zabavi. Potem pa jim je lastnik igrišča po nalogu nogometne zveze pokrajine Niederrhein odpovedal gostoljubje. Na igrišču se je zbralo tudi kakih petsto ljubiteljev nogometa ali pa mogoče ne le okroglega usnja, ampak tudi ženskih čarov. Tekma bi morala biti protno na igrišču društva Hamborn 1890, vendar je kasneje to društvo zabranilo »cirkus« na svojem igrišču in so se morale naudušene nogometarice seliti. Dekleta so se morala preobleči kar v avtobus, da ne bi zamudila tekme na drugem igrišču. Ko je sodnik po 20 minutah igre prekinil tekmo, so razočarani gledalci o jurišu zavzeli igrišče in zahlevali svoj denar nazaj. Po polurnem prekanju so jim vstopnino res vrnilo in policija, ki so jo med tem tudi že priklicali, je nazadnje napravila red na igrišču. Tako je zopet enkrat propadel poskus modernih amaonk, da bi se udeleževale v športu, ki vsekakor ni primeren za nežni spol.

Reprezentance Turčije, Grčije in Jugoslavije prisostvujejo otvoritveni svečanosti

Štirje tekmeči za ekipnega prvaka

Med posamezniki imamo sigurne favorite

Republiško prvenstvo v plavanju predstavlja višek plavalne sezone v Sloveniji. Klubi, ki se skozi vso sezono vestno pripravljajo na to prireditel, zberejo za to tekmovalne svoje najboljše sile, da bi se v moštvenem plasmaju čim bolj zvrstili. Letošnje prvenstvo bo prihodnje nedelje v novem bazenu v Krškem, kjer je letos zaživel nov plavalni klub Celuloza. Nedvomno bo ta najpomembnejša republiška prireditel mlademu klubu v priznanje, obenem pa velik propagandni korak v nadaljnjem življenju Celuloze.

Lani je prvokrat po vojni pretrgal dolgotrajno tradicijo najboljšega slovenskega plavalnega kluba Ilirije, ZPK Ljubljana, ko je nepričakovano osvojil moštveni naslov prvaka. S tem je postala borba za ta naslov še mnogo bolj privlačna. Letos brani naslov ZPK Ljubljana, vendar poleg »starega« prvaka Ilirije ne smemo prezreti še dveh tekmecev, ki bosta letos prav gotovo posegla v borbo za najvišji naslov. To je Triglav iz Kranja, ki je letos osvojil že mladinsko prvenstvo, ter Kamnik, ki je bil v hrvatsko-slovenski ligi v samih plavalnih disciplinah celo boljši od Kranjčanov. Če se bodo prvenstva udeležili še Mariborčani — vsaj obljubili so letos — bo tekmovalje še bolj zanimivo. O njihovi moči vemo letos kaj malo, saj razen dveh odličnih posameznikov, ki smo ju videli na mladinskem prvenstvu, Mariborčanov letos še nismo videli na startu. Ne sicer v moštvenem plasmaju, pač pa z nekaj odličnimi posamezniki bo posegel v borbo tudi Prešeren iz Radovljice.

PIRC, PELC, ZRIMSEK IN GORSIČ MED MOSKIMI?

Čeprav se je kvalitetna raven slovenskih plavalcev v zadnjem letu še povečala in so se razlike med posamezniki najboljimi plavalci še bolj zmanjšale, lahko še vedno dajemo »prognozo« za republiške prvake med posamezniki.

Pircu bo na 100 m prosto resen tekmeč Hafner, saj so se njuni letošnji dvoboji končali 2:1 v korist Hafnerja. Mariborčani si veliko obetajo od Kocmurja in trde, da je zmožen za rezultate okoli 1:05. Morda bo mlademu Mariborčanu uspelo nekoliko pomešati že tradicionalni dvoboj Pirc-Hafner na republiškem prvenstvu? Na 400 m prosto je Pirc bolj gotov v zmago. Verjetno mu niti Goršič niti mladi Kranjčan Košnik, ki se je letos nepričakovano »prebil« med najboljše slovenske dolgoprogaše, ne bosta mogla ogroziti zmage.

Pelc je bil letos vso sezono neogrožen v klasičnem prsnem slogu. Nedavna bolezen je povzročila majhen padec v formi. Ali bo v teh nekaj dneh nadoknadil zamujeno, bomo videli v Krškem? Zrimšek je morda favorit z največjo rutino. Letos mu nekako ne gre in se ne more spustiti v rezultatih pod 2:55,0. Poljanšek mu je bil na Vrhnikih tik za petami. Poleg njega pa so še Tratnik, Zvokelj in Dobrovoljc. Vsekakor rezultat okoli 3 minut ne bo zadoščal za zmago.

V odsotnosti Pelana verjetno Goršič na 100 m hrbtno ne bo imel težkega dela. Mladi Brandner mu je najnevarnejši tekmeč. Za druga mesta pa bo med hrbtaši prav gotovo ogorčen boj, ker so njihovi časi močno izenačeni.

KONCILJA, VUKIČ, PELAN MED ZENSKAMI

Čeprav ima letos najboljši čas na 100 m prosto Horvatova, moramo kot favorita štev. 1 na 100 in 400 m prosto zapisati mlado Kranjčanko Barbko Koncilja. Njene sigurne zmage na Vrhnikih so potrdile, da je še vedno najboljša crawlstka v Sloveniji. Horvatova, Pelanova, Kit-Juvančičeva in Auerspergova bodo odločile o nadaljnjih mestih. Zelo podobna bo tudi situacija na daljši progi. Kitova je letos v boljši formi in se bo verjetno oddolžila Skofičevi za lanski poraz na republiškem prvenstvu. Morda še sigurnejša v svoje zmage kot Koncilja je druga Kranjčanka Vukičeva na 200 m

Z ogromno voljo do rekorda

Moens je pravi fanatik — „Še nismo dosegli meje na 800 m“

Belgijski tekač Roger Moens v zadnjih mesecih ni imel ničesar drugega pred očmi, kot neko število: Rezultat 1:46,6, to je bila tista začarana številka, okoli katere so se vrtele vse njegove misli. Harbigov rekord v teku na 800 m, eden od redkih rekordov, ki se je še obdržal iz časov pred vojno, je bil tisto, kar ni dalo miru najboljšemu belgijskemu atletu. Že kar preveč je mislil na ta svetovni rekord na 800 m, tako da je kljub odlični fizični pripravljenosti že samo zaradi psihičnega kompleksa vidno hujšal. Pravijo, da je imel v očeh stalno tak ogenj, kot ga imajo pravi fanatiki. No, in nazadnje so se mu njegove želje vendar izpolnile.

Dosti dolgo je letos napadal Harbigov rekord, katerega so mnogi strokovnjaki smatrali za nenad-

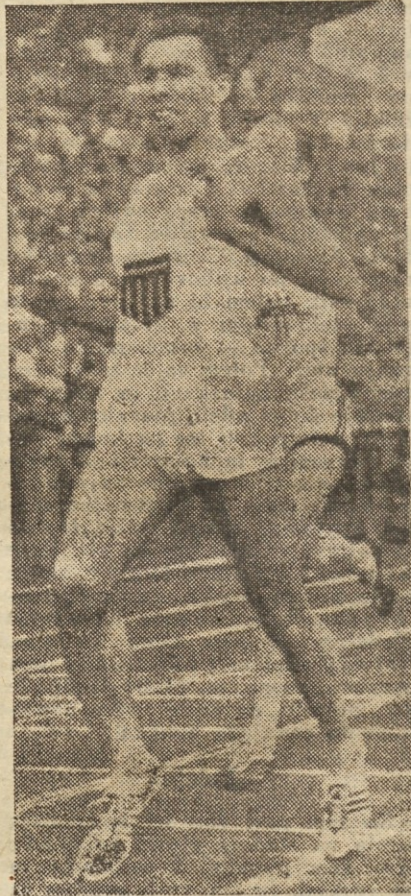
kriljivega. Kar po vrsti je napovedoval rekordne poizkuse, ki pa so tudi kar po vrsti propadali, 15. junija v Bruslju 1:47,5, 30. junija v Nürnbergu 1:47,0, 17. julija zopet v Bruslju 1:47,6 in 14 dni kasneje 1:48,1. S tako serijo rezultatov se doslej ni mogel pohvaliti še nihče. Toda Harbigov rekord je še vedno stal.

Prišel pa je 3. avgust, ki bo prišel gotovo v zgodovino atletike. V Oslu se je zbralo precej tekačev na 800 m, toda samo na dva so gledalci naperili svoje poglede. Belgijec Moens in domačin Boysen, to je bil tandem, ki je bil sposoben eventualno zbrisati Harbigovo ime z rekordne liste. Posamezne podrobnosti rekordnega teka so že znane, zato jih ne bomo ponavljali. Omenimo naj le, da je prvi krog končni rezultat pa se je glasilo: vodil domačin Larsen v času 52,0, Moens 1:45,7, Boysen 1:45,9. Torej, prvi in drugi najboljši čas na 800 m vseh časov.

Po rekordnem teku, ki je bil izveden v idealnem vremenu in temperaturi 24°C in brez vetra, je bil novi svetovni rekorder seveda presenečen. Novinarjem je povedal tole: »Od dneva, ko sem bil v Bernu na evropskem prvenstvu le peti, sem treniral za svetovni rekord. Tokrat sem vedel, da bom dosegel izreden čas. Čuden slučaj — moja kalkulacija (52,0 in 1:45,7) je bila

povsem točna. Toda 1:45,7 še vedno ni meja. V bližnji bodočnosti bo mogoče rekord popraviti še na 1:45,0. S tem pa ne trdim, da zmorem to jaz. Boysen je tekač, ki je za to sposoben. Vsi pogoji za rekord so bili tokrat odlični. Moje noge, pljuča, pa taktika in odlično tekališče, vse je bilo v redu.« Ob isti priliki je Moens tudi še izjavil, da bodo njegove priprave odslej usmerjene zlasti na olimpijske igre 1956, potem pa namerava obesiti sprintarice na klin.

24-letni uslužbenec policije v Bruslju je visok 178 cm, težak pa 70 kg. Z atletiko se ukvarja že precej let. Prvič pa se je pojavil na mednarodni sceni leta 1951.

Belgijec Moens v cilju: nov svetovni rekord na 800 m — 1:45,7

Najboljši slovenski plavalci in plavalke v letu 1955

MOSKI:	3:02,7 Dobrovoljc (K)	3:16,6 Tomišek (L)
100 m prosto:	3:03,9 Zvokelj (I)	3:18,0 Kacjan (P)
1:02,7 Pirc (I)		3:18,5 Hribar (T)
1:03,7 Hafner (I)	100 m hrbtno:	3:24,7 Kuhar (I)
1:05,1 Goršič (L)	1:14,5 Goršič (L)	
1:05,1 Kocmur (B)	1:16,2 Brandner (B)	100 m metuljček:
1:05,7 Košnik (T)	1:18,5 Gašperin (L)	1:34,4 Vukič (T)
400 m prosto:	1:18,9 Bogataj (K)	1:36,8 Horvat (L)
2:54,0 Pelc (L)	1:19,0 Umek (I)	1:38,3 Čebulj (P)
5:17,2 Goršič (L)	ZENSKE:	1:38,5 Koncilja (T)
5:25,1 Košnik (T)	100 m prosto:	1:39,6 Vavpetič (K)
5:28,9 Zrimšek (K)	1:18,9 Horvat (L)	
5:33,6 Snabl (K)	1:19,8 Koncilja (T)	100 m hrbtno:
200 m prsno:	1:21,2 Pelan (K)	1:27,7 Pelan (K)
2:54,0 Pirc (I)	1:21,8 Kit (L)	1:31,4 Koncilja (T)
2:57,1 Zrimšek (K)	1:23,0 Auersperg (K)	1:34,1 Hočevar (I)
3:01,0 Brandner (B)	400 m prosto:	1:38,8 Gabrovšek (L)
3:02,6 Poljanšek (L)	6:13,2 Koncilja (T)	1:39,7 Kit (L)
3:03,1 Kanc (I)	6:14,3 Pelan (K)	
200 m metuljček:	6:31,7 Kit (L)	Kratice pomenijo:
2:55,0 Zrimšek (K)	6:37,9 Skofic (K)	B — Branik, Maribor
2:56,6 Poljanšek (L)	6:59,2 Auersperg (K)	I — Ilirija, Ljubljana
2:59,9 Tratnik (T)	200 m prsno:	K — Kamnik
	3:14,2 Vukič (T)	L — ZPK Ljubljana
		P — Prešeren, Radovljica
		T — Triglav, Kranj

Vaš letni dopust

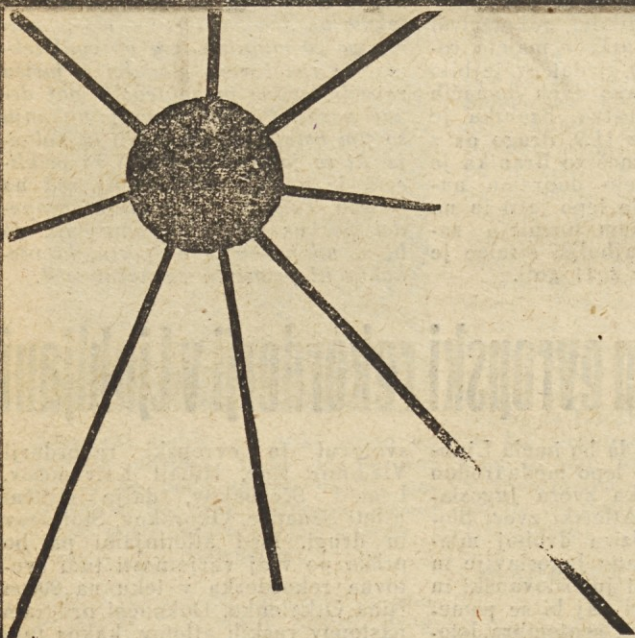
najlepše preživite na morju, v planinah ali na potovanju

Potrebni denar nalagajte na
HRANILNO KNJIŽICO

Narodna banka FLRJ
CENTRALA ZA LRS - LJUBLJANA

Z rednim nalaganjem, četudi majhnih zneskov, prihranite pravočasno tudi večjo vsoto

Za vloge jamči država. Vloge se obrestujejo po 5%! Hranilne vloge sprejemajo vse podružnice Narodne banke in pošte

Naš karikaturist Miki Muster je ob 10-letnici »Poleta« enkrat za spremembo namersto športnikov »vzel na pikotiste, ki teden za tednom poročajo in pišejo o tem, kar se dogaja v našem športnem življenju — torej ves kolektiv »Poleta«.

Mnogi bralci »Poleta« verjetno poznajo nekatere člane našega uredništva, drugih pa zopet ne. Zato bomo ves kolektiv po vrsti predstavili, seveda »skoz očala« karikaturista Mikija.

V levem kotu zgoraj vidite urednika atletske in mednarodne rubrike (Marko Rožman), ki mora za uspešno opravljanje svojega dela neprestano čepeti pri radiu. Pod njim boste na kolesu verjetno hitro spoznali glavnega poročevalca z

nogometnih tekem (Tone Bancič), medtem ko bodo zimski športniki brez težav prepoznali urednika smučarske rubrike (Marjan Lipar). Na dirigentskem pultu stoji glavni urednik (Igor Prešern), v zraku pa plava naš znani fotoreporter (Dušan Skerlep). Ob »klavirskem stroju« neumorno prepisuje članke Jelena, poleg nje pa vidite v »bazenu« urednika plavalne rubrike (Mitja Prešern). Na bradlji telovadi Marjan štev. 2 (Jelečnik Marjan), v čolnu pa krepko vesla Marjan štev. 3 (Gogala Marjan). Neznane s krinko na obrazu pa je hotel tudi pred karikaturistom ostati »v strogi ilegalici. To je namreč naš Boštjan Zafrkant.

V upravi pa vidite skrbnega upravnika (Bojan Dimnik), ki budno čuva svoje »milijone«. Njemu delata v upravi družbo knjigovodkinja Olga in Helena, ki skrbi za kartoteko naročnikov našega lista.

Pol ure z LORGERJEM

„Novinarji bi morali pisati bolj optimistično“, pravi naš reprezentant

Vse se je odigralo s sprintersko naglico! Tako se pač pogovarjajo sprinterji Lorgerjevega kova. Ujel sem ga na atletskem stadionu Klavdivarja, kamor zadnje čase zahajam na svoj letni »oddihi« in opazujem resne priprave celjskih atletov na bližnje nastope.

Casa je bilo malo, kajti Stanku Lorgerju se je »strašno mudilo. Danes je namreč prvič po Balkanskih igrah spet stopil na domačo atletsko stezo in ves vznemirjen vzkliknil: »Kako lepo je pri nas! Tako se je pričel najin razgovor, ko se je v trenerki brez sprinterice lahko ogreval po tekališču. Skoraj 6 dni brez tekališča in brez treninga! Prav lahko sem razumel njegovo naglico in »žejo« po treningu.

»Kar vprašaj, jaz pa ti bom odgovarjal med ogrevanjem,« je dejal, ko me je videl z beležnico in svinčnikom. Okoli naju se je nabralo nekaj radovednih pionirjev, ki prav radi poslušajo svojega vzornika, če jim pove kaj zanimivega.

»Kako je s poškodbo?« sem pričel z vprašanji.

»Nič hudega! Sicer še čutim v gležnju bolečino, vendar upam, da bom kmalu spet popolnoma dober. Trenutno nimam treninga in deset dni mavčne obveze se mi močno pozna. Noga je pač oslabela. V Istanbulu sem poškodovano nogo na cilju čutil kot odrevenelo. Ta neprosto voljni počitek bom moral sedaj pregnati z intenzivnim treningom. Sicer moram še počivati, ven-

dar mislim, da mi lahkoten trening ne bo škodoval. Pred poškodbo sem bil v odlični formi, morda celo na višku. Temu so dokaz moji zadnji rezultati. Na 100 m sem letos petkrat izenačil slovenski rekord 10,6, trikrat v Celju, dvakrat v Beogradu. V juniju sem izenačil državni rekord na 200 m z 21,7, julija pa svoj državni rekord na ovirah 14,3.«

»Kakšne načrte imaš za letos?« Nekoliko je pomislil, pa takoj nadaljeval: »Ne morem pozabiti Berna in težkega poraza na zaprekah. Zaradi poškodbe se nisem mogel udeležiti mednarodne tekme v Budimpešti, pa tudi državnega prvenstva v Sarajevu se ne bom udeležil. Ta čas bom dobro izkoristil, da pridem zopet v staro formo. Rad bi postavil celega moža v finalu zvezne lige, prav tako pa bi se v Beogradu rad revanširal Bulančiku za grenko razočaranje na lanskem evropskem prvenstvu v Bernu. Bulančik je sicer atlet, vreden vsega spoštovanja, vendar sem mu dolžan revanšo. Upam, da bom svoj namen dosegel...«

»Ali misliš kaj na olimpiado?« »Na to dolgo pot bom šel samo v primeru, če bom kandidiral za finaliste. Svoj zimski trening bom tako prilagodil, da bom konec julija 1956 prišel v običajno formo, ki jo bom stopnjeval vse do pričetka iger. Kot sem dejal — grem samo, če bo kaj izgledov.«

Vprašal sem ga še, kaj misli o ostavki tov. Fedorja Gradišnika.

»Skoraj ne morem verjeti v njegovo odločitev. Brez dvoma je to hud udarec za naš kolektiv. Mislim, da smo v Celju dosegli takšno stopnjo v tem športu, da bi vsak korak nazaj pomenil veliko škodo ne samo za Celjane, temveč tudi za vso slovensko in jugoslovansko atletiko. Jaz osebno bom treniral dalje s polno paro in mislim, da bodo tudi ostali atleti držali z menoj. Vsako malodušje je pri tem odveč.«

»In za konec še tvoje mnenje o »Poletu«. Menda veš, da praznuje »Polet« te dni desetletnico obstoja?«

»Polet« prebiram zelo rad in redno. Vsekakor smo lahko veseli, da imamo Slovenci svoj športni list. Kadar grem v Smarje in v Buče k sorodnikom, često vidim, da ga radi prebirajo tudi kmečki ljudje. Če pa želiš »ostro« kritiko o »Poletu«, moram povedati, da nisem preveč navdušen z obširnimi anketami v tem listu. Po mojem mnenju to čtivo ne pritegne širšega kroga bralcev. V atletske rubrike mi prav tako niso všeč pesimistični članki, kot n. pr. »Quo vadis — slovenska atletika?« Smatram, da moramo na ta šport gledati z večjim optimizmom, novinarji pa naj bi v tem smislu vzpodbujali mladino k večji aktivnosti. Zelo dobra je mednarodna rubrika, kjer »Polet« prekaša vse športne časopise v naši državi. Z velikim užitek prebiram tudi potopise. Tu bi predvsem pohvalil dobra sodelavca »Poleta« tov. Skerbinjeka in Kristančiča. Njuni potopisi so zares odlični, saj znata

poleg samega športa opisati še vse polno zanimivosti mest in dežel, njihovih navad in življenja, kar vse bogati obzorje »Poletovih« bralcev. Sam sem bil priča, ko so ljudje po takšnih člankih radi debatirali. In takšni naj bi bili časopisi. Ljudje naj bi jih ne le prebirali, marveč tudi o vsebini člankov razpravljali. Skratka — tudi časopisi morajo biti življenjski!

Se sva govorila o njegovih vtisih iz Carigrada in marsičem drugem,

toda Lorgerju se je že mudilo. Izrazil sem v imenu uredništva željo, naj ob priliki sam kaj napiše za bralce »Poleta«, saj je že veliko prepeval in doživel v svoji športni karieri. Pa je dejal: »V gimnaziji sem precej slovenskih nalog pisal odlično. Imel bi posluš za pisanje, toda... nimam časa. Morda kdaj pozneje.«

In že je odhitel na vlak, da sem ga komaj spremljal na kolesu.

Jug Karel

Glavni uredniki »Poleta« 1945 - 1955

REZEK BORIS
(od 16. avg. 1945 do 25. jan. 1949)

PREŠERN MITJA
(od 10. okt. 1948 do 2. maja 1949)

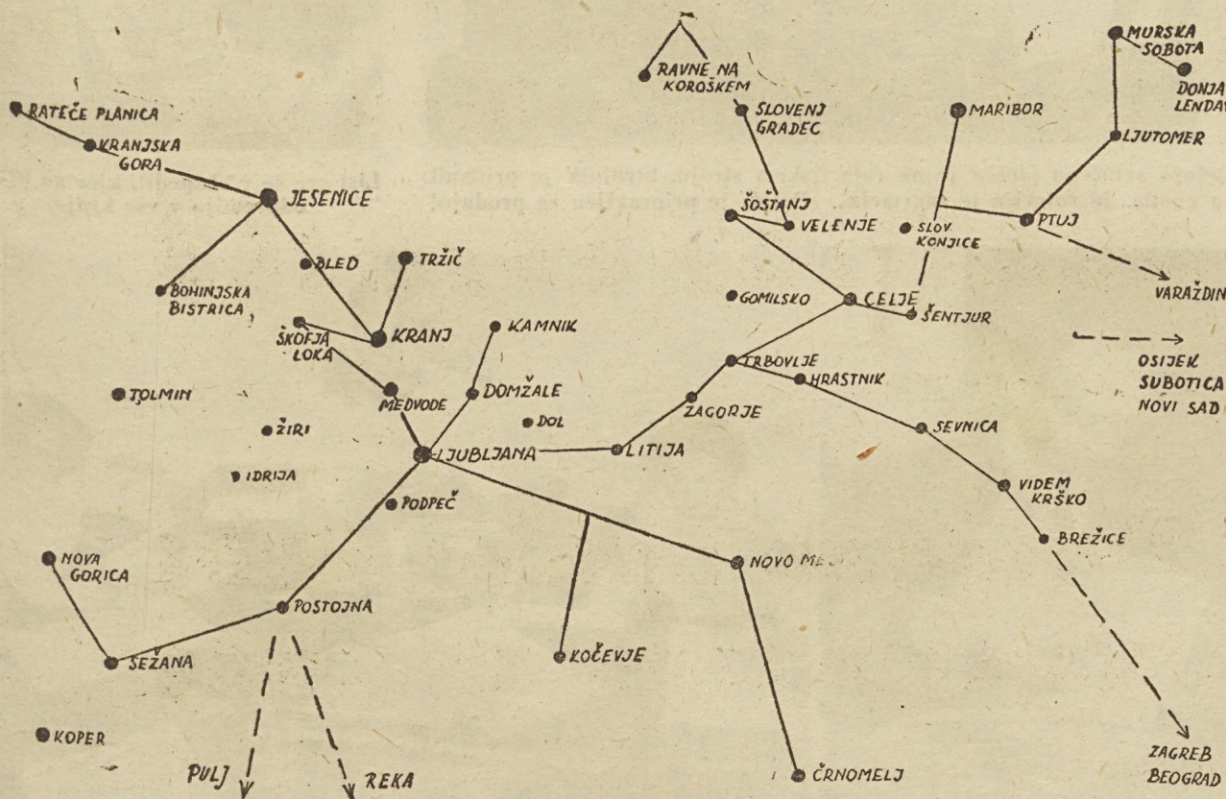

PREŠERN IGOR
(od 19. apr. 1948 do 3. okt. 1948 in od 8. maja 1949 do danes)

VAHTAR ZDENKO
(od 1. febr. 1946 do 12. apr. 1948)

Dopisniška mreža našega lista

Zgoraj so označeni kraji, v katerih ima naše uredništvo redne dopisnike, ki nam ob nedeljah pošiljajo iz svojih krajev telefonska poročila. Razen tega ima »Polet« v nekaterih manjših krajih še več priložnostnih sodelavcev. — Izven meja naše republike pa ima naš časopis stalne dopisnike v Beogradu, Zagrebu, Pulju, Reki, Splitu, Varaždinu, Osijeku, Novem Sadu in Subotici.

Polet

LETO X
Štev. 34
Stran 7

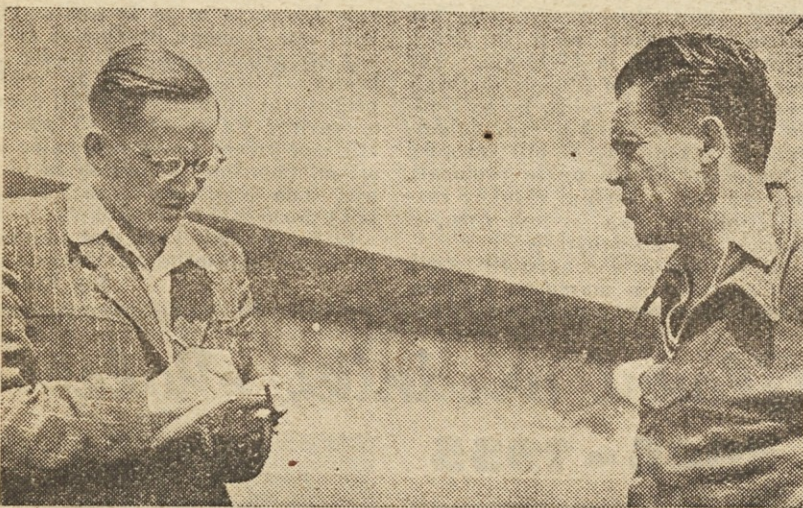
Kako nastane »Polet«

Vsak ponedeljek je treba na uredniški seji temeljito pretresti in izbrati gradivo za 4 notranje strani »Poleta« ter obenem določiti prostor za nedeljske dogodke

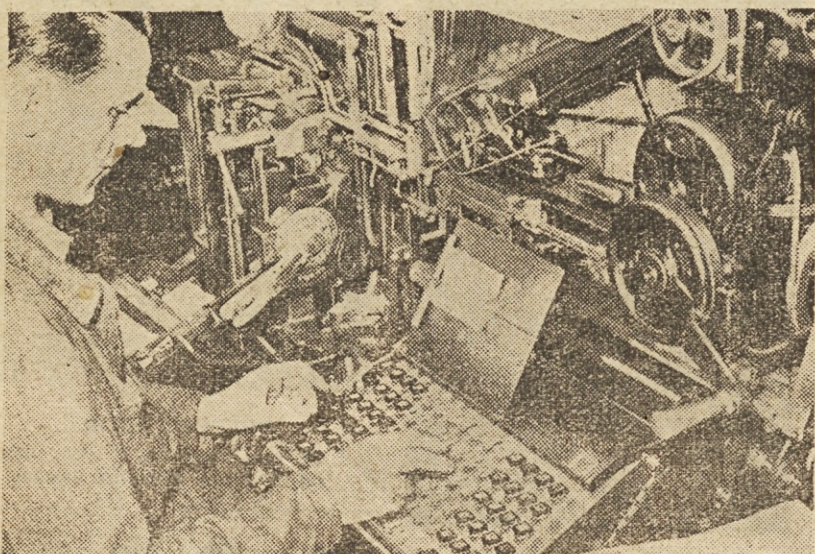
Ob nedeljah pa je treba prav posebno hiteti z delom. Nekateri novinarji sprejemajo telefonska poročila...

... drugi pa »lovijo« na terenu izjave in pišejo poročila

Tudi prsti strojepisk, ki prepisujejo članke in poročila, morajo biti urni, kajti vsaka izgubljena minuta lahko povzroči zamudo nočnih vlakov, ki razvažajo pošto

Vse članke prinašajo kurirji iz uredništva v tiskarno, kjer jih stavci postavijo v svincu

Vsak ponedeljek segajo tisoči in tisoči bralcev po našem časopisu in v miru prebirajo poročila, članke, reportaže, novice itd. Vendar pa le malokdo do podrobnosti pozna proces dela v listu, malo pa je tudi tistih, ki bi vedeli, s kakšnimi težavami se mora marsikdaj boriti naš uredniški kolektiv. Zlasti je naporno delo ob nedeljah v polni sezoni, ko je nedeljo za nedeljo na sporedu cela »grmada« ligaskih in drugih tekmovalj v nogometu, odbojki, košarki, rokometu, atletiki in drugih panogah. Takrat mora biti novinar res pravi virtuoz, da se znajde v »poplavi« raznih zveznih, republiških, pokrajinskih, conskih, medconskih, okrajnih, hrvatsko-slovenskih in slovensko-hrvatskih in ne vem še kakšnih lig. Marsikdaj je v uredništvu kakor v »norišnici«: neprestano brni 4 ali 5 telefonskih aparatov, dopisniki se javljajo iz vseh koncev in

krajev, 4 ali 5 strojepisk neumorno ropoče s svojimi stroji, novinarji živahno diskutirajo o tekmah, ves ta trušč pa je še »požoljen« s tuljenjem inozemskih radijskih postaj, ki zdaj v nemškem zdaj v italijanskem ali angleškem jeziku oddajajo športne novice. Ves ta hrup lahko prenesejo samo ušesa in živci novinarja, ki je tega dela vajen. Pri osem tem pa je potrebna še velika naglica, saj se vsak list najbolj boji tega, da bi zamudil nočne vlake, ki razvažajo pošto. Prvi telefoni začno brneli po-

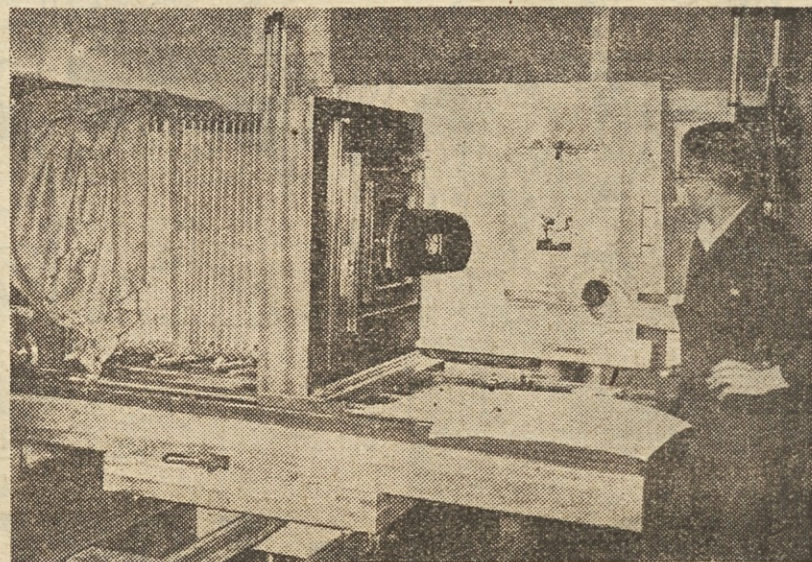
leti šele ob 18. uri, ob 22. uri pa je časopis večkrat — če gre vse po sreči — že na ljubljanskih ulicah. Torej, v dobrih 4 urah zbrati po telefonih od vseh dopisnikov in sodelavcev za preko 5 »Poletov« strani gradiva (skoraj 40 tipkanih strani rokopisa!), ga pretipkati, popraviti, v tiskarni postaviti in nato list še zlomiti — to res ni enostavna naloga. Upamo, da smo našim bralcem s to kratko fotoreportažo vsaj približno razložili proces dela ob nastajanju »Poleta« in da bodo odslej še bolj cenili naš časopis.

Tudi naš fotoreporter ima med tednom in ob nedeljah dosti dela

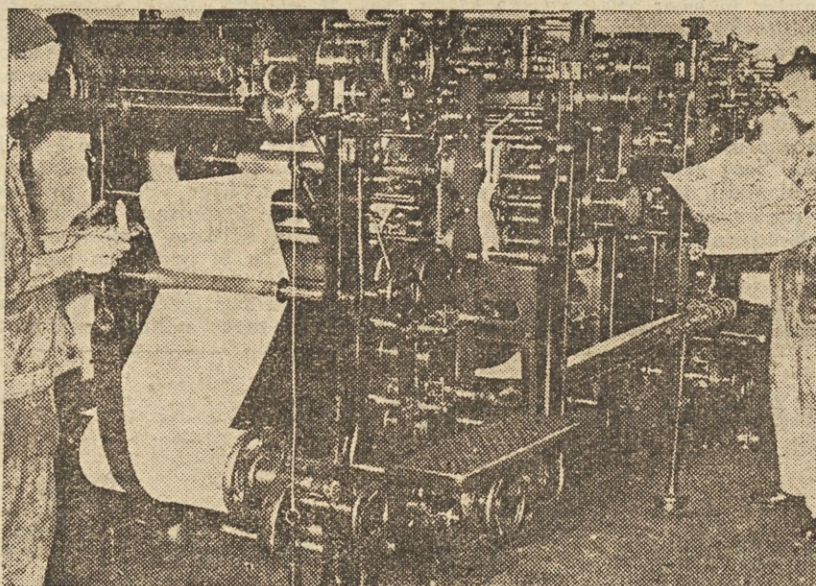
Ves stavek je treba nato zlomiti oz. zmefirati, da dobi list svojo obliko

»Dobra slika pove več kot tisoč besed.« pravijo nekateri strokovnjaki. V klišarni se trudijo, da naredijo iz slik čim lepše klišeje

Ko je stran zlomljena, jo odlijejo v svincu v obliki polkrožnih plošč

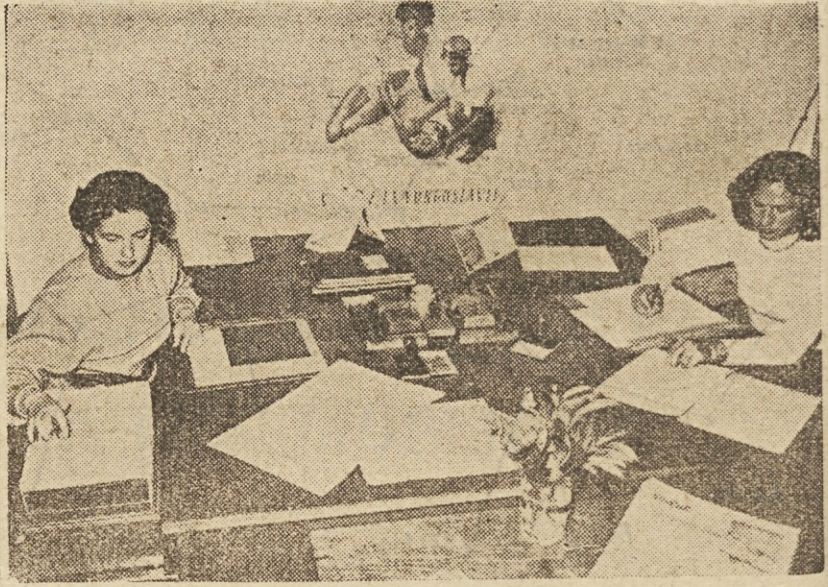
Zadnja svincena plošča je na rotacijskem stroju. Strojnik je pritisnil na gumb... in rotacija je zagrmela... »Polet« je pripravljen za prodajo!

List gre še v ekspedit, kjer ga urno odpremi v vse kraje

Ko je uredništvo opravilo svoje delo, pride na vrsto še uprava, ki mora skrbeti za dobro razpečevanje in prodajo lista, razen tega pa še za vrsto drugih nalog finančno-administrativnega značaja

Ljubljana zaslužen najboljša

(Nadaljevanje s 1. strani)
gem delu je bila igra precej mlajša, Branik pa skoraj boljši nasprotnik.

LJUBLJANA : KLADIVAR 3:0 (1:0)

Finalna tekma za naslov republiškega prvaka se je končala s prepričevalno zmago Ljubljane, ki je pokazala od vseh moštev najlepšo ubranost, dobro tehniko in lepo igranje. Vse moštvo je igralo smiselno in predvsem obramba ni napravila nobenih napak. Napadalec pa so kljub premoči zamudili nekaj ugodnih priložnosti in niso pokazali vseh svojih sposobnosti. Kladivar je močno zatajil, izkazal se je edino vratar Bernard, ki je rešil svoje moštvo večjega poraza. Vodstvo je dosegla Ljubljana v 10. minuti po Eltrinu, ki je z razantnim strelom, z razdalje 16 m, potresel mrežo Kladivarja. V začetku je Ljubljana sploh prevladovala, kasneje pa se je Kladivar zbral, toda nihče od napadalec ni mogel ukaniti odličnega vratarja Ljubljane takoj. Ljubljana je tudi v drugem delu takoj začela ofenzivo, toda Eltrin je šele v 62. minuti dosegel drugi gol, Valjavca pa v 75. min. končni rezultat.

*

Kladivar : Wacker (Innsbruck) 15:0 (7:0)
Rudar : Wacker 4:0

DEMIRSPOR : MARIBOR 5:2 (2:1)

Maribor, 21. avgusta. Na svojem gostovanju po Jugoslaviji so danes turški nogometaši nastopili še v Mariboru pred 3000 gledalci proti moštvu Maribora in bili znova uspešni. Ze v začetku so Turki ostro pritiskali, medtem ko so se domačini odlično branili. Vodilni gol za Turke je dosegel Mustafa, toda ne-

kaj minut za tem je mladi Frangeš izenačil, Demirspor je dve minuti pred koncem polčasa dosegel drugi gol po Osmanu. Ze v prvi minuti drugega polčasa je Mustafa povišal na 3:1. Domačini so se otresli pritiska in 12 minut za tem je Petrovič iz 11-metrovke zvišal rezultat na 3:2. Mariborčani so po tem голу zaigrali boljše, Mustafa pa je pred koncem igre so gostje rezultat povišali na 5:2, strelec je bil znova Osman. B. E.

Mladinci Kladivarja v Varaždinu

Mladi nogometaši Kladivarja so med tednom gostovali na mladinskem turnirju v Varaždinu, kjer so srečanje s Slogo izgubili z 1:2 (0:0), nad Tekstilcem pa zmagali s 3:1 (0:0) in s tem dosegli 3. mesto.

Branik B : Drava 7:0 (2:0)

Maribor B : Prevalje 4:3 (2:1)

Jeseniški športniki premagali Celjane

Jesenice, 21. avgusta. Včeraj in danes je bil na Jesenicah zanimiv športni dvoboj med športniki celjske Cinkarne in Zelezarno z Jesenic v šestih disciplinah: atletiki, hitri hoji, kuglanju, streljanju, namiznem tenisu in šahu. Namen tekmovanja je bil zbliznati športnikov obeh kolektivov. Tekmovanje je poteklo v najlepšem redu, doseženi pa so bili naslednji rezultati:

Atletika — kroglja: 1. Cufar (J) 12,29, 2. Zidar (J) 11,80; kopje: 1. Cufar (J) 42,85, 2. Legat (J) 42,38; 100 m: 1.—2. Hutar (J) in Mijac (C) 12,4; 300 m: 1. Zupan (J) 2:10,2, 2. Prezelj (J) 2:10,8; 3000 m: 1. Krč (J) 9:45,0, 2. Celavec (J) 10:01,1; višina: 1. Zagorec (C) 156, 2. Subic (J) 149; daljina: 1. Zagorec (C) 6,12, 2. Hutar (J) 6,08; 4x100 m: 1. Jeseničan 50,1, 2. Celje 50,2. Po finskih tablicah so Jeseničani dosegli 8535, Celjani pa 6628 točk.

V hitri hoji je bila ekipa Jesenic boljša ter je na 10 km dolgi progi dosegla skupni čas 2:50:17, Celje pa 3:02:31. Najboljši posameznik je bil Jeseničan Juran s časom 54:55, medtem ko je bil Benedičič s 56:47 drugi. Znani Stajner je bil šele peti.

V namiznem tenisu je ekipa Jesenic premagala Celjane s 5:1, prav tako pa so Jeseniški kegljači zmagali v kuglanju s 334:225 podrtimi keglji. V streljanju je bil najboljši Jeseničan Novak z 98 krogi. V skupni oceni je ekipa Jesenic zmagala s 844:716 krogi. Jeseniški šahisti so v brzoturnirju zmagali s 43:21. V skupni oceni so Jeseničani dosegli 30, Celjani pa 12 točk. Strumbej

Lep uspeh

ZADELA in ILIJE

Te dni so se vrnil domov slovenski tekmovalci, ki so se udeležili V. tradicionalnega tekmovanja v kajakaškem športu na »hudihe vodah« v Grossreiflingu na Ennsu. Na tem tekmovanju je nastopilo 59 kajakašev iz 4 držav, med njimi tudi Slovenca Svet in Ilija, ki sta v ostri konkurenci dosegla časten uspeh, saj sta zasedla 2. in 4. mesto.

Nemci so se branili kot levi

(Nadaljevanje s 1. strani)

vodstvo, kar pa jim nikakor ni uspelo. Moštvi sta odšli na odmor z rezultatom 1:1, dokaj srečnim za Nemce.

6. minuta drugega dela igre je prinesla to, kar je le malokdo pričakoval — vodstvo Nemcev. Po lepi kombinaciji Röhring-Schäfer je slednji s 6 m premagal nepriljubljenega Jašina. Ta gol pa je pomenil tudi popolen preokret v igri. Naslednjih 30 minut so igrali samo še Rusi in to skoraj izključno na polovici Nemcev. Često so bili prav vsi igralci, razen Jašina, v nemški polovici in tudi po 10 ali še več se jih je drenjalo v kazenskem prostoru Herkenratha. Pri Nemcih so branili vsi po vrsti, od Herkenratha preko Pospala do Walterja, pri Rusih pa so streljali na gol ne samo napadalec, ampak tudi krilci na čelu s Bašaškinom. Iz prave kombinacije krilcev je prišel tudi drugi gol. Maslenkin je dobil iz kota streljano žogo, jo podal Nettu, ta zopet nazaj Maslenkinu, ki jo je z ostrim strelom plasiral v gol. To

Odlični rezultati v Kočevju

(Nadaljevanje s 1. strani)

mladinski rekord), Frank (H) 12,8, Utrrajter (S) 13,1, 600 m: Slamnik (S) 1:36,0, jugoslovanski mladinski rekord), Hiršter (H) 1:48,3, Borovič (S) 1:52,4, 80 m ovire: Stamejčič (S) 11,9 (izenačen slovenski rekord), Petanjek (H) 13,2, Matijek (H) 13,4, Krajnik (S) 13,5, višina: Matijek (H) 130, Rozman (S) 140, Sumak (S) 140, daljina: Stamejčič (S) 5,42, Matijek (H) 4,80, Rečnik (S) 4,62, kroglja: Kretič (H) 11,98, Capek (H) 11,69, Skržanec (S) 11,47, Erman (S) 10,36, disk: Capek (H) 35,62, Vrtošnik (H) 31,21, Kozina (S) 29,44, Zadavec (S) 29,34, kopje: Skržanec (S) 34,08, Ocvirk (S) 30,30, Vajdič (H) 28,28, 4 krat 100 m: Hrvatska 52,6, Slovenija diskvalificirana. Glavič Edo

Tekma za jugoslovanski nogometni pokal

Sijajen finiš Odreda

Ljubljana, 21. avgusta. Spričo nekaterih rezultatov, ki jih je dosegel Odred v pripravah za prvenstveno sezono, z enajstoric v zadnjem času nismo bili preveč zadovoljni. Kljub temu pa je republiška tekma za pokal maršala Tita vzbudila med ljubljanskimi ljubitelji nogometa precej zanimanja in se je zbralo na centralnem stadionu ob Titovi cesti čez 2000 ljudi. Tokrat so bili po končani tekmi obrazi Odredovih kibicev precej nasmejani, saj je Odred zmagal z rezultatom

ODRED : RUDAR 8:0 (4:0)

Odgovorno srečanje je tokrat vodil zvezni sodnik Kukanja, ki sta se mu predstavili naslednji moštvi:

Rudar: Tavš II., Traven, Florjanc, Sorl, Knavs, Kovač, Ameršek, Jerše, Florjanc II., Kralj, Oprešnik.

Odred: Brezar, Udovič, Rupar, Zumber, Jagodič, Osrečki, Kozine, Vogrič, Zdravkovič, Cuban, Klančičar.

Takoj v začetku se je razvila živahna

igra, kjer sta se moštvi najprej tipali, toda Odred je bil uspešen že v tretji minuti, ko je Vogrič po predložku Cubanu dosegel vodstvo 1:0. Vendar pa je bila to čista ofsida situacija, ki je stranski sodnik Gregal ni nakazal. Odred si je ustvaril kmalu premoč na igrišču in začel nevarno ogrožati vrata gostov. Obramba Rudarja se je v začetku dokaj uspešno zoperstavljala Odredovemu napadu, toda v 22. minuti je vratar zakrivil, da je Zdravkovič dosegel drugi gol 2:0. Tri minute kasneje je bil po predložku Vogriča uspešen Klančičar — 3:0, devet minut pred koncem polčasa pa je isti igralec dosegel četrti gol.

V drugem polčasu je Odred zalgal še lepše in koristneje in je imel priložnost

za doseglo gola že v 53. minuti. Tedaj je bil nad Vogričem storjen prekršek v kazenskem prostoru, vendar je sodnik Kukanja preostro dosodil enajstmetrovko, ki pa je Zumber ni realiziral, ker je streljal žogo mimo vrat. Štiri minute kasneje je Cuban znova uspešno preigrals obrambo gostov, nato se vratarja in dosegel peti gol, pet minut kasneje pa je bil znova uspešen — 6:0. V 70. minuti je bil storjen nad Zdravkovičem prekršek. Prosti strel iz razdalje 20 m je izvedel Klančičar, žoga pa je na velike presenečenje vseh obsedela v mreži — 7:0. To je bil zares mojstrsko izveden strel. Sedem minut pred koncem je še Vogrič izkoristil nespretnost Rudarjeve obrambe in dosegel končni rezultat 8:0.

Mugoša 3:46.2 na 1500 m

Jugoslovanski atlet Veliša Mugoša je dosegel na mednarodnem tekmovanju v Budimpešti v teku na 1500 m nov državni rekord z rezultatom 3:46.2. Kljub odličnemu rezultatu se je uvrstil šele na 5. mesto. Zmagal je Rozsavljič v času 3:44.0 pred Hewsonom (VB) 3:45.6. Ostali važnejši rezultati — 5000 m: Iharos (M) 13:57,6, disk: Merta (CSR) 52,43, kopje: Sidlo (P) 75,78; ženske — 100 m: Neszmelyi (M) 11,8, 800 m: Kazi (M) 2:13,3, kroglja: Feher (M) 14,20 (rekord).

Madžarski nogometni pokal je prisentljivo osvojilo moštvo Vasas iz Budimpešte, ki je v finalu premagalo Honved s 3:2, prej v polfinalu pa Vörös Lobogo s 5:2.

Nogometna prvenstva evropskih držav

ANGLIJA — 1. kolo: Birmingham : Manchester United 2:2, Blackpool : Arsenal 3:1, Cardiff : Sunderland 3:1, Charlton : Luton 2:2, Chelsea : Bolton 0:2, Everton : Preston 0:4, Huddersfield : Portsmouth 1:0, Manchester City : Aston Villa 2:2, New-

Republiško jadralsko prvenstvo zaključeno

Putuj, 21. avgusta. Včeraj je bilo zaključeno prvo republiško prvenstvo jadralskih letalcev, na katerem se je pokazala precej zadovoljliva kvaliteta posameznih tekmovalcev. V A-skupini (visoko sposobna letala) je prvo mesto in pokal Letalske zveze Slovenije osvojil ljubljaničan Pušnik, ki je dosegel 2315 točk. Drugi je bil ljubljaničan Marčenko 1593, 3. pa Mariborčan Zemljak s 1416 točkami itd. V B-skupini je osvojil prvo mesto in pokal Ljudske pravice Marjan Belin (Lj) s 4272 točkami, pred Lorberjem (Mb) 3954 in Mirnikom (Celje) 3216. Danes je bil na letališču v Moškanjeh

»Polet«

v kratki statistiki

Ob 10-letnici našega lista smo pripravili našim bralcem nekaj majhnih statističnih podatkov, ki so po svoje tudi morda zanimivi. Kar berite jih po vrsti.

Od 16. avgusta 1945 pa do danes so tiskarski stroji natisnili vsega skupaj 6.500.000 izvodov »Poleta«.

V razdobju 10 let je od 16. avgusta 1945 do danes izšlo ravno 542 števil »Poleta«.

Ce bi vse te »Polete«, kar jih je doslej izšlo v razdobju 10 let, stekali, bi dobili težo 170 ton. Torej, vso dosedanje naklado bi morali zložiti v 17 tovornih vagonov.

Kakšna pa bi bila dolžina 10-letne naklade »Poleta«? Ce bi zložili vse »Polete«, ki so doslej izšli, drugega poleg drugega (v širini ene strani), bi dobili 3055 kilometrov, dolgo »Poletovo cest«. Ta »cesta« bi segala iz Ljubljane čez vse Evropo do skrajnega severnega rta Evrope v Finski, pa še bi nam ostalo precej kilometrov te »cesta«, da bi jo lahko obrnili zopet nazaj.

In za konec še višina. Ce bi vso naklado »Poleta« zložili na kup, bi dobili 7800 m visoko »goro«, torej hrib, na katerem bi ležal večni led in sneg in bi se naši novinarji nanj lahko povzpeli (če bi se sploh lahko!) samo s pomočjo derez, cepinov in kisikovih aparatov.

Triglavl osvojil pokal LOMO KRANJ

Kranj, 21. avgusta. V četrtek se je pričelo III. mednarodno tekmovanje v namiznem tenisu za pokal mesta Kranja. Nastopile so 4 moške ekipe in 3 ženske. Pri moških je nastopila ekipa dvakratnega zmagovalca Semperit iz Dunaja, Vöst iz Linza, Odred in Triglav. V ženskih ekipah pa so nastopile Semperit, Ljubljana in Triglav. Po zelo lepem in živahnem igrah je z najboljšo igro osvojil pokal LO MO Kranja Triglav. Kranjčani so pokazali zelo lepo igro zlasti proti Semperitu in z večjo rutino prepričevalno zmagali. Za Kranjčane so nastopili Rebolj, Hlebs, Petrovič in Ahacič. Semperit letos ni pokazal take igre kakor pretekla leta. Ekipa Semperita je prejela prehodni pokal lokalnega lista »Glas Go-

castle : Sheffield United 4:2, Tottenham : Burnley 0:1, West Bromwich : Wolverhampton 1:1.

V tekmi za Grasshoppers pokal sta se danes na Dunaju pomerili ekipi domače Avstrije in Fiorentine. Tekma se je končala neodločeno 2:2 (2:0).

Spet svetovni plavalni rekord

Plavalke Sears, Werner, Mann in Grey, članice kluba Walter Reer iz Washingtona, so dosegle v Montrealu nov svetovni rekord v štafeti 4x100 y mešano z rezultatom 4:30,5, kar je za 1,9 sekunde boljšo od njihovega dosedanjega rekorda.

Za svetovno kolesarsko prvenstvo je prispelo še nekaj prijav. Tako so Belgijci prijavili za cestno dirko profesionalca Derycka, Brankarta, Ockersa, Van Cauterja, De Bruyna, Janssena, Schotteja in Noyella. V moštvo Luksemburga so znana imena kot Gaul, Schmitz, Ernzer, Gillen, Kemp in drugi, Španijo pa bodo zastopali Poblet, Ruiz, Lorono, Botella, Trobat in Morales.

Italijanski plavalec Romani je dosegel v L'Aquilli nov rekord na 100 m z rezultatom 57,2.

SPOMINSKA

KOLESARSKA DIRKA RUDARJA

Trbovlje, 21. avgusta. Danes je bila dirka za kolesarje-turiste na progi Trbovlje—Zidani most—Radeče—Sevnica—Studenec v dolžini 50 km. Dirka je bila organizirana v spomin kolesarja Sramla, ki se je na Studencu smrtno onesrečil leta 1932. Startalo je 18 kolesarjev iz 5 klubov (Rog, Odred, Branik, Ljubljana in Rudar). Na cilj je prispelo 12 kolesarjev. Rezultati: 1. Pestotnik (Rudar) 1:20:45, 2. Zupet (Rog) 1:20:45, 3. Kukovič (Br) 1:23:16, 4. Cadež (Rog) 1:25:40, 5. Giullatti Ciril (Rudar) 1:28:50. Ekipni plasma: 1. Rog (Zupan, Cadež, Gregor) 4:16:25, 2. Rudar (Pestotnik, Giullatti, Kovač) 4:22:15.

KEGLJANJE

Triglav (Kr) : Ansbach 2443:2203

TENIS

Zagreb : München 12:7

ODBOJKA

Slavija : Mladost (Zgb) 3:1

Kaj bo s Kladivarjem?

Aktualna tema zadnjih razgovorov celjskih športnikov in sploh ljubiteljev atletike je vsekakor usoda najmočnejšega slovenskega atletskega kolektiva AD Kladivar, kjer je nedavno podal ostavko na vse športne funkcije v Celju in drugih športnih forumih predsednik, ustanovitelj in trener AD Kladivar tov. Fedor Gradišnik. Pred kratkim se je upravni odbor AD Kladivar sestal na izredni seji in razpravljal o novem položaju. Po daljši razpravi je prišlo do soglasnega sklepa, da bo društvo ponovno zaprosilo tov. Gradišnika, naj prevzame predsedniško mesto, ne glede na to, če bo službeno premeščen v novi kraj. Do nadaljnega bo društvo vodil triumvirat — Golc Edi, Meštrov Mirko in Jug Karel — kot trenerji pa bodo delovali izkušeni delavci in tekmovalci Hanc, Zagorec, Peterka, Stajnar, Zadavec, Petauer in Horvat

TRIGLAV osvojil pokal LOMO KRANJ

Kranj, 21. avgusta. V četrtek se je pričelo III. mednarodno tekmovanje v namiznem tenisu za pokal mesta Kranja. Nastopile so 4 moške ekipe in 3 ženske. Pri moških je nastopila ekipa dvakratnega zmagovalca Semperit iz Dunaja, Vöst iz Linza, Odred in Triglav. V ženskih ekipah pa so nastopile Semperit, Ljubljana in Triglav. Po zelo lepem in živahnem igrah je z najboljšo igro osvojil pokal LO MO Kranja Triglav. Kranjčani so pokazali zelo lepo igro zlasti proti Semperitu in z večjo rutino prepričevalno zmagali. Za Kranjčane so nastopili Rebolj, Hlebs, Petrovič in Ahacič. Semperit letos ni pokazal take igre kakor pretekla leta. Ekipa Semperita je prejela prehodni pokal lokalnega lista »Glas Go-

renjskec. Tretje mesto je zasedla ekipa Wöst Linz in četrto Odred. Pri Odredu se je močno poznalo, da ni nastopil najboljši igralec te ekipe Kocjan.

Pri ženskah pa je z sigurno igro prva ekipa Semperita pred Kranjem in Ljubljano. V četrtek so bili doseženi naslednji rezultati: Triglav : Wöst Linz 5:1, Semperit : Odred 5:1. — Ženske: Triglav : Ljubljana 3:0, Semperit : Ljubljana 3:0, Moški: Semperit : Wöst Linz 5:4, Triglav : Odred 5:1. V zaključnem delu tekmovanja je semperit premagal Triglav 3:0 (ženske), Moški: Wöst Linz : Odred 5:1, ter Triglav : Semperit 5:1. Vse dni je bilo veliko zanimanje saj je bilo zadnji dan ko zanimanje, saj je bilo zadnji dan